

GYLLENBORG, ELISABETH

En swensks tankar öfwer den 22 junii
1756. =Anon=. Stockholm, tryckt hos
Lor. Ludv. Grefing.

1756

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

GYLLENBORG, E.

Jan
1756
1702-1829

En Svensks Bankar

Sfwer

Den 22 Junii 1756.

Stockholm,

Tryckt hos LOR. LUDV. GREFING.

[1756]

Imprimatur
N. v. OELREICH.

Alt arbet, konst och kraft ta säfang blifwer,
När Gud med råd och nåd ej werket drifwer;
Ehen stad som Gud ej sielf wil wåra när,
Ehwad man gör, helt när des ofall år.
Alt Land regeras wål, står i Guds hån timer,
Som styrer alt, och alt til bästa wånder,
Ey Folk och Land som stå i högsta flor,
Skal dock förgås, när Gud der sielf ej bor.
Så bör man ta til Gud förtröstan sätta,
Som alt til lyckligt slut kan bäst uträtta:
Dra'r Gud sig bärt, hur starkt man brassa må,
Så ramlar alt, och kan ej längre stå.

Si, Herrens Herrens ögon se up-
på et syndigt rike, så at Han
platt förgör thet af jordene. *En Amos 9: 8.*
hvilka Hedningar eller Konungarrike icke wil-
ja tjäna Herrenom, the sola förgås. *Es. 60: 12.*
Han låter komma en olycka öfwer folket,
nämliga, thetas förtjanta lön, at the icke
aktat Hans ord, och förkastat Hans lag. *Jer. 6: 19.*
Han ställer sig så med them, såsom the les-
wat hafwa, och dömer them, såsom the för-
tjant hafwa, at the sola förnimma, at Han
är Herren. Hans hand är uträckt, ho kan *hes. 7: 27.*
afvända hånne? Ingen är then, som utu *Es. 14: 27.*
Hans hand frälssa kan: Han verkar, ho
wil afvända thet? Hvarken Konungar el- *cap. 43: 13.*
ler Tyranner kunna tråda fram emot Ho-
nom, tå Han straffar. Ho kan blifwa *Wish. 12: 14.*
ståndandes för Hans wrede? Och ho kan
blifwa för Hans grymhet? Ho wil säja Ho- *Nah. 1: 6.*
nom: Hwad gör Tu? Han är Gud, Hans
wrede kan ingen stilla: under Honom må-
ste buga sig the stälte Herrar. Eller ho wil *Job. 9: 12,*
stå emot Hans dom? Eller ho wil uppsätta *13.*
sig för en hämnare emot Honom, för the
orättfärdiga människors skul? Han tiger *Wish. 12: 12.*
wål til en tid, och är stilla, och håller sig;
men ändteligen skal Han föröda och up-

swälja them alla. Han skal föröda berg och högar, och borttorcka all theras gräs, och skal göra wattuströmmarna til öar, och ut-
 Ef. 42: 14, 15. torcka sjöarna. Ty si, thet står skrifwit för
 honom: Han wil icke tåga, utan betala, ja,
 c. 65: 6. Han wil betala them i theras sköte. Sself-
 wer HERren säger och talar thet; Han gjör
 Hes. 36: 36. thet ock.

Ty är ock något plåge-ondt i stadenom,
 Amos 3: 6. thet HERren icke gör? Han är then, som
 gör ljuset, och skapar mörkret. Han är
 then, som frid gifwer, och skapar thet on-
 da, nemligen straffers onda: Han är
 Ef. 45: 7. HERren, som alt thetta gör. Tbet kom-
 mer altsammans af Gud, lycka och olycka,
 Gnr. 12: 14. lif och död? Ho tör tå säga, at sådant sker
 utan HERrans befallning; och at hwarken
 ondt eller godt kommer genom Hans befall-
 ning?
 Klagon. 3: 37, 38.

Men innan sådant sker, bidar HER-
 ren, at Han skal vara människomen nå-
 Ef. 30: 18. delig; såsom Han en gång bidde, och tåla-
 Met. 3: 20. mod hade i Noe tid, tå Arken bygdes; och
 uppenb. 2: 21. Han gifwer them tid, at the skola bättra
 sig. Så sände Han ock dageligen alla sina
 Jer. 7: 25. tjänare Propheterna til Judarna; och lät
 säga them: Si, jag bereder eder ena olyc-
 ko, och tänker något emot eder: thesöre
 wände sig hwar och en ifrå sitt onda wäsen-
 de,

de, och bättre edart wäsende och anslag. Jer. 18: 11.
 Bättra tig, Jerusalem, förrän mitt hjerta
 wänder sig ifrå dig, och gör dig til et öde- c. 6: 8.
 land, ther ingen uti bor; ty Han Konade 2 Chron. 36: 15.
 sitt folk; och sade thet them tilförene, ta
 ännu wäl stod med them. Han satte them Jer. 22: 21.
 före lifwet och döden, wälsignelse och för-
 bannelse, at the skulle utwälja lifwet. Han 5 Mos. 30: 19.
 låt lägga sagsens bok (i hwilken wälsig- c. 28.
 nelserna och förbannelserna woro skref-
 na) wid sidan på förbundsens Ark, at hon
 skulle wara ther et wittne emot them. På c. 31: 26.
 thenna boken beropade Han sig sedan,
 och sade: Söker nu uti HERrens bok, och
 läser; icke et af thessa stycken skal sela; man
 skal ej sakna therat antingen et eller annat. Es. 34: 16.
 Om alt thet onda, som them förestod,
 hette thet: HERren gör intet, utan Han
 uppenbarar sinom tjänarom Prophetomen
 sina hemligheter. Efter jag nu så wil göra Amos 3: 7.
 med dig, så sticka dig Israel, och gack emot
 tån Gud. c. 4: 12.]

Sårom säger Han sjelf: Hasteliga
 talar jag emot et folk och rike, at jag thet
 utrota, förhärja och förderfwa wil; at the Jer. 18: 7.
 rå til åfwentyrs, när the höra all then olyc-
 ko, som jag hafwer i sinnet at göra them,
 sig omwända måga, hwar och en ifrå sitt
 onda wäsende, på thet jag måtte förlåta them
 theras misgärningar och synder. Ty om c. 36: 3.

et folk och rike omwänder sig ifrå sine ond-
 sko, then jag emot talat hafwer; så skal jag
 och låta mig ångra thet onda, som jag tänk-
 te göra them. Swilken war wål, then
 så aldeles såld war, til at gjöra thet ondt.
 Jer. 18: 8. war för HERrans ord, såsom Achab? Ut-
 wål, emedan han, då han hörde HER-
 rans ord, ref sönder sin kläder och drog en
 säck på sin kropp, och fastade, och sof i säc-
 kenom, och gick luto; kom HERrans ord til
 Elia then Thisbiter, och sade: Hafwer tu
 icke sedt, huru Achab bugar sig för mig?
 Efter han nu bugar sig för mig, wil jag
 icke låta komma thet onda i hans dagar.
 1 Kon. 21: 27, 28, 29. Ifwen så, så Gud såg the Nintwitsers ge-
 ningar, at the omwände sig ifrå sinom on-
 da wåg, och ifrå sina händers ondsko, ån-
 grade Gud thet onda, som Han talat ha-
 de, at Han them göra wille, och gjorde
 Ten. 3: 10. thet intet.

Men så stor som HERrans barmhertig-
 het är, så stort är och Hans straff. När
 et lands och rikes syndamått är fullt,
 så säger Gud til sina Propheeter om thet
 rimmeliga straffet: Tu skal intet bedja
 för thetta folk, ej eller någon klagan före-
 bära, eller lägga tig ut för them inför mig;
 Jer. 7: 16. ty jag wil intet höra tig. Bed nu intet för
 thetta folk, och haf ingen åkallan eller bön
 för them: ty jag wil intet höra them, när
 the

the ropa til mig i sine nöd. Tu skal intet Jer. 11: 14.
 bedja för thetta folk om nåde. The skola c. 14: 11.
 åfalla mig; men jag skal intet swara; the
 skola bittida söka mig, och intet finna. Hu-Droispr. 1: 28.
 ru länge wilt tu förja för Saul, then jag
 förkastat hafwer? Hårom säger Gud sielf Sam. 16: 1.
 ytterligare: Hasteliga talar jag om et folk
 och rife, at jag thet upbygga och plantera
 wil: Men gör thet illa för min ögon, så
 skal jag och låta mig ångra thet goda, som
 jag them lofwat hafwer, at jag them göra
 skulle. Så sade och Herren til Eli: Jer. 18: 9, 10.
 Jag hafwer sagt, at ditt hus och tin faders
 hus skulle wandra för mig ewinnerliga. Men
 nu säger Herren: Thet ware långt ifrå mig:
 utan then mig årar, honom wil jag och åra;
 men then mig föraktat, han skal komma på
 fram. Til Israel sade Herren: Dm Sam. 2: 30.
 I hören mina röst, och hållen mitt förbund,
 så skolen I vara min egendom för alt folk. Mos. 19: 5.
 Men the begabbade Guds bodskap, och för-
 aktade Hans ord, och bespottade Hans Pro-
 pheter, intil theß Herrens grymhet wære
 öfwer Hans folk, at them nu intet mer stod
 til botande. The hette et förkastadt silf- 2 Chron. 26:
 wer; ty Herren hade förkastadt them, och Jer. 6: 30.
 säger til then mordiska staden: Tin o-
 renhet är så förhård, at om jag än gern
 wille rensa tig, så wilt tu dock icke låta ren-
 sa tig ifrå tine orenhet: theföre kant tu nu
 här efter intet mer ren warda, til theß min

Def. 24: 15. grymhet hafwer slåckt sig uppå tig. Jag
 skal slåcka min harm uppå tig, och måtta mitt
 nit uppå tig, at jag må til frids warda,
 c. 16: 42. och icke mer behöfwa vredgas.

Här menar nu et syndigt Ephraim:
 Man skal intet ondt finna i alt mitt arbete,
 Hof. 12: 8. thet synd är. Och et förhårdadt Juda
 säger: Jag är oskyldig; Han wände sina
 Jer. 2: 35. wrede ifrå mig. The åska HERRan i rät-
 Ef. 58: 2. ten, och wilja med sinom Gud til rätta gå.
 Mal. 2: 17. The säja: Hwarmed hafwe wi rett Honom?
 c. 3: 13. Hwad tale wi emot Honom? Men HERR-
 ren swarar: Si, jag wil gå til rätta med
 Jer. 2: 35. dat. Then astwoga och onda slägten är ifrå
 mig fallen. Skamfläckar ären J, och icke
 5Mos. 32: 5. min barn. Tackar tu så HERrenom ti-
 nom Gud, tu galna och owisa folk? Är
 Han icke tin Fader och tin HERR? Hafwer
 u. 6. Han icke allena gjordt och beredt tig? HERR-
 ren hafwer gjort eder, och icke J sjelfwe,
 Ps. 100: 3. til sitt folk och til sin foster-får. En son skal
 hedra sin fader, och en tjänare sin herra.
 Är jag nu Fader, hwar är min heder? Är
 Mal. 1: 6. jag Herre, hwar fruktat man mig? Jag
 är HERRen edar Gud; efter min bud skolen
 J leswa, och mina rätter skolen J hålla,
 Def. 20: 19. och göra therefter. Nu Israel, hwad åskar
 HERRen tin Gud af tig, utan at tu skal
 frukta HERRan tin Gud, at tu wandrar i
 alla

alla Hans wägar, och ålFar Honom, och
 tjänar HERranom tinom Gud af allo hjer-
 ta, och af allo hjäl, at tu håller HERrans
 bud och Hans rätter, på thet at tig må
 wäl gå. Si, himmelen och alla himlars ⁵Mos. 10: 12.
 himlar, och jorden, och alt thet theruti är,
 är HERrans tins Guds. HERren edar Gud v. 14.
 är en Gud öfwer alla Gudar, och en HER-
 re öfwer alla Herrar, en stor Gud, måg-
 tig och förfärlig, then ingen person aftar,
 och tager inga mutor. Thet är tig sagt, v. 17.
 människa, hwad godt är, och hwad HER-
 ren af tig ålFar, nämligen, at hålla Guds
 ord, bruka kärlek, och wara ödmjuk för ti-
 nom Gud. Jag hafwer sagt eder, at ¹Mich. 6: 8.
 icke Stolten rådas för them som döda kroppen,
 och sedan hafwa the intet, hwad the mer gö-
 ra kunna. Jag hafwer ock wisat eder,
 hwem Stolten rådas, nemligen, at ¹Has-
 den bordt rådas Honom, som sedan Han
 dödat hafwer, hafwer han ock magt, at
 bortkasta til helwetit. Ja, jag har sagt ^{Luc. 12: 4, 5.}
 eder: Honom rådens. Jag har sagt es-
 der: frukter eder intet, och grufwer eder
 icke för något annat; utan helger HER-
 ran Zebaoth; Honom låter wara edor fruf-
 tan och förfräckelse. Jag, jag är edar trö- ^{Es. 8: 12, 13.}
 stare: Ho äst tu tå, at tu fruktar tig för
 människor, the dock dö; och för människo-
 barn, hwilka såsom hö förtärde warda; och ¹c. 51: 12.
 förgäter HERran, then tig gjort hafwer,

- then thet himmelen utsträcker och jordena
 Ef. 51 : 13. grundar. Säg mig: För hwem åst tu så
 beymrad, och fruktar tig? Efter tu dock far
 med lögn, och kommer intet mig ihog, och
 lägger thet intet på hjärtat: menar tu, at
 jag skal allestädes tiga, at tu så platt intet
 c. 57 : 11. fruktar mig? Men jag skal uppenbara tina
 rättfärdighet och tin werk, at the tig intet
 v. 12. nyttig wara skola. Så tu ropandes war-
 der, så lät titt sällskap hjelpa tig: men wä-
 dret skal alla föra them bort, och säsänge-
 v. 13. lighet skal taga them bort.

- Safwer icke Jag sagt eder: Förläter**
 eder icke uppå Förstar; the äro människor,
 Ps. 146 : 3. the kunna intet hjelpa? Ty människones
 ande måste sin wäg, och hon måste å-
 ter til jord warda; så äro förtappade alla
 v. 4. hennes anslag? Thetta säger HERRen: För-
 bannad är then man, som förläter sig uppå
 Jer. 17 : 5. människo, och sätter kött sig til arm, och
 witer med sitt hjärta ifrå HERranom. Han
 skal warda såsom ljung i öknene; och skal
 intet så se then tillkommande trösten: utan
 skal blifwa uti thet torra i öknene uti en o-
 v. 6. fruktisam och öde mark. Men wälsignad är
 then man, som förläter sig uppå HERran,
 v. 7. och HERRen hans tröst är. Han är lika
 som et trä, thet wid watten planteradt och
 wid en bäck berotadt är: ty om än en hete
 kommer, så fruktar thet sig dock intet, utan
 theß

thet löf blifwa grön; och förjer intet, när
 et tort är kommer, men thet bår frukt utan
 uppehåll. Thet är godt förtrösta uppå HERN- Jer. 17: 8.
 ran, och icke förlåta sig på människor. Thet Ps. 118: 8.
 är godt at förtrösta uppå HERran, och icke
 förlåta sig på Förstar. Ty människorna v. 9.
 äro dock ju intet; the myndige sela oc: the
 wåga mindre än intet, så många som the äro. Ps. 62: 10.

We them, som draga neder til Egypten
 efter hjelp, och förlåta sig uppå hästar, och
 trösta uppå wagnar, at the många äro, och
 uppå resenärer, thesfore, at the fast starke
 äro, och hålla sig icke intil then Heliga i Is-
 rael, och fråga intet efter HERranom. Men Ef. 1: 1.
 Heren är wis, och låter komma olycko,
 och wänder icke sin ord; utan warder sig
 uppresandes emot the ondass hus, och emot the
 ogerningsmäns hjelp. Ty Egypten är män- v. 2.
 niska, och icke Gud; och thes hästar äro
 fött och icke ande: och HERren skal uträcka
 sina hand, så at hjelparen skal raga, och
 then som hulpen warder, han skal falla, och
 tilhopa förgås then ena med then andra. v. 3.
 Alla the, som i förbund med sig äro, the
 skola drifwa sig bort utu landet; the män
 tu sätter tin tröst til, the skola bedraga dig
 och öfwerfalla dig; the som äta titt bröd,
 the skola förråda dig, förrän tu wetst thet nå- Obad. v. 7.
 got af.

Hafwer jag icke sagt dig: Förlåt dig
 uppå HERRAN af alt hjerta, och förlåt dig
 Ordspr. 3:5. icke uppå ditt förstånd; utan tänk uppå Ho-
 nom i allom tinom wägom, så skal Han fö-
 v. 6. ra dig rätt. Låt dig icke tycka, at tu äst
 wis, utan frukta HERRAN, och wif ifrå thet
 v. 7. ondt är. Then sig uppå sitt hjerta förlåter;
 han är en däre; men then som går med wis-
 c. 28: 26. het, han skal friad warda. We them, som
 för sig sielfwa wise äro, och hålla sig sielfwa
 Ef. 5: 21. för kloka. We the affälliga barnen; the
 som rådslå utan mig, och utan min Anda
 c. 30: 1. bestydd söka, samla synd öfwer synd; och
 besinna icke, at ingen wisshet, intet för-
 Ordspr. 21:30. stånd, ingen konst hjälper emot HERRAN.
 Mång anslag äro uti ens Mans hjerta;
 c. 19: 21. men HERRANS råd blifwer beständandes.
 Them ondom hjälper intet, om the än alle
 c. 11: 21. lade händer tillsamman. Besluter et råd,
 och thet warde intet af, talens wid, och thet
 Ef. 8: 10. bestå intet. The Förstar i Zoan äro dårar.
 Pharaos wise rådgifware äro i thetas råd
 galne wordne: hwi säjen I dock om Pharaos:
 Jag är wisa manna barn, och af gamla
 c. 19: 11. Konungar kommen? Hwar äro tå nu tine
 wise? Låt them förkunna och undervisa dig,
 hwad HERREN Zebaoth öfwer Egypten bes-
 v. 12. lutit hafwer. Men the Förstar i Zoan äro
 wordne til dårar; the Förstar i Noph äro
 bedragne: the förföra samt med Egypten
 v. 13. hörnesteinen för släkten. Ty HERRAN hafwer
 utgif-

utgifwit en willo- anda ibland them, at the
 floka förföra Egypten uti alt thet the göra. Es. 19: 14.
 HERren gör Hedningarnas råd om intet,
 och wänder folks tankar. HERren gör the-
 ras anslag, som listige äro, til intet; at
 theras hand intet kan uträtta. Han begri-
 per the wisa i theras listighet; och gör the
 flokas råd til galenskap. Såsom thet sked-
 de, när HERren skickade thet så, at thet
 goda Achitophels råd skulle warda förhin-
 dradt, på thet at HERren skulle låta komma
 en olycka på Absalom. Körteligen: Sas-
 wer jag icke sagt dig: En wis berömme
 sig intet af sine wishet; en stark beröme sig
 intet af sin starkhet; en rik beröme sig intet
 af sin rikedom: utan then som sig beröma
 wil, han beröme sig theraf, at han wet och
 känner mig, at jag är HERren, som gör
 barmhertighet, rätt och rättfärdighet på jor-
 dena? ty sådant behagar mig, säger HERren.

Saswer jag icke sagt eder: Förnedrer
 eder för HERranom? Håller eder hårdt wid
 ödmjukhetena: ty Gud står emot the högfär-
 diga. All högmodig hjärta äro HERranom
 en styggelse, och floka icke ostraffad blifwa,
 om the än alle tilhopa höllo. Saswer jag
 icke sagt eder: Thetta är thet J göra flo-
 len, hwar och en tale sanningena med then
 andra; och dömer rätt, och sätter frid i e-
 drom portom: Och ingen tänke något ondt
 i sitt

i sitt hjärta emot sin nästa, och älsker icke falska eder; ty alt sådant hatar jag, säger **Zach. 8: 17.** HERRN. Jag hafwer ju gjordt the städer Sodoma och Gomorra til asko, omstört och fördömt them, och satt för et efterdömmelse **2 Pet. 2: 6.** them ogudaktigom, som sedan komma skulle.

Hes. 21: 13. Men ack! hwad hafwer thet hulptit? Tu hafwer dock icke ödmjukat titt hjärta, **än Dan. 5: 22.** dock tu alt sådant west. Then ogudaktige **Ps. 10: 3.** berömer sig af sitt sjelfswäld: och then giruge wälsignar sig, och lastar HERRN. Then ogudaktige är så stolt och wred, at han frågar efter ingen; uti alla sina tankar håller han Gud för intet. Han säger i sitt hjärta: **v. 4.** Jag warder aldrig omstört: thet skal ingen **v. 6.** nöd hafwa i ewig tid. Han säger: Jag hafwer gjordt et förbund med döden, och förweter mig med helwetet; när en flod **Es. 28: 15.** kommer, skal han intet drabba på mig. Ändock han än hörer förbannelsens ord, wälsignar han sig lika wäl i sino hjärta, och säger: Thet warder icke än så ondt: Jag **5 Mos. 29: 19.** wil wandra, såsom mitt hjärta täckes: och han förfräckes som nogast et ögnableck för **Job. 21: 13.** helwetet. Men hör nu thetta, tu som i wäl-lust lefwer, och så säter sitter: och säger i titt **Es. 47: 8.** hjärta: Jag äret, och ingen mer. Tu hafwer förlåtit tig uppå tine ondsko, tå tu tänkte: Man ser mig intet: tin wishet och konst hafwer förstört tig, at tu säger i titt hjärta: Jag

Jag året, och ingen mer. Thersföre skal en olycka komma öfwer dig, så at tu icke skal weta, när hon kommer; och et ofall skal falla uppå dig, thet tu icke skal försona kunna. Thersföre at ditt hjerta uphåfwer sig, och säger: Jag är Gud: ändock tu äst en människa, och icke Gud, likwål förhåfwer sig ditt hjarta, lika som tu wore Gud. Thersföre säger Herren HERREN altså: Efter ditt hjarta förhåfwer sig, lika som tu wore Gud; thersföre si, jag skal sända främmande öfwer dig. The Skola störta dig neder i kulona. Hwad gäller om tu tå för tina dråpare säga skal: Jag är Gud? ändock tu ingen Gud äst, utan en människa, och äst i tin dråpares hand.

Eh. 47: 19.

v. 11.

Hes. 28: 2.

v. 6.

v. 7, 8.

v. 9.

Men ack! med hwem skal jag dock tala och betyga, at dock någor wille hörat? Men theras öron äro oomforne, the kunna icke hörat: si, the hålla Herrens ord för gäckeri, och wilja thet intet. Guds ord är them ogudaktiga en styggelse. Ty thet är wisshetenes skatt, then honom fördold är. Mitt folk är förderfwadt, thersföre at thet icke lära wil, och aktar intet Guds ord. som lagen öfwergifwa, läswa then ogudaktiga; men the som bewara lagen, äro them ogunstige. Then sitt öra afwänder til at höra lagen, hans bön är en styggelse. the ogudaktiga, som öfwergifwa thens Högs

Jer. 6: 10.

Eyr. 11: 31.

v. 32.

The Os. 4: 6.

Ords. 28: 4.

v. 9.

skas

stas lag. **E**hwad the lefwa eller dö, så
Syr. 41: 11. äro the förbannade. Jag wil intet skona
12. them, säger HERRen, therföre at the för-
 akta HERRans lag, och icke hålla Hans rät-
Amos 2: 4. ter, och låta sina lögn förföra sig.

Hwad godt kunna the ock göra, så the
Jer. 8: 9. HERRans ord förkasta? HERRen, som i-
 bland them är, lærer wäl rätt, och gör in-
 tet ondt: Han låter hwar morgon uppen-
 barliga lära sina rättor, och håller intet up;
Zephan. 3: 5. men the onde wilja intet lära slämmas. HER-
 rans röst ropar öfwer staden: Men then titt
 namn fruktar, honom skal se lycka: Hörer
Mich. 6: 9. I slägter, hwad predikadt warder. Omfä-
 rer eder HERRanom, och lägger bort edars
 hjärtas förhud, I Juda Män och Jerusa-
 lems Inbyggare, på thet min grymhet icke
 skal utfara såsom en eld, och brinna, så at
 henne ingen utsläcka kan, för edra ondsko
Jer. 4: 4. skul. Så två nu Jerusalem titt hjärta i-
 från ondskone, på thet at tig må hulpet war-
 da. Huru länge skola the skadeliga lärar
v. 14. när tig blifwa? Men mitt folk är gale, och
 tror mig intet; galne äro the, och akta in-
 tet: Wise nog äro the til at göra thet ondt
 är; men at göra thet godt är, wilja the icke
v. 22. lära. Hörer I himlar, och tu jord fattat
 med öronen; ty HERRen talar: Jag hafwer
 upfödt barn, och uphögt, och the äro mig
Es. 1: 2. affällige wordne. En öre känner sin Herra,
 och

och en åsne sins Herras krubbo; men Israel
 känner thet intet, och mitt folk förstår thet
 intet. Ack we thet syndiga folket; thet sol- **Es. 1: 3.**
 ket af stor misshandel, then arga såden, the
 Fadeliga barnen, som öfvergifwa HERR-
 ran, försmåda then Heliga i Israel, och wän-
 da tillbaka. Mätte dock himmelen gifwa **v. 4.**
 sig therwid, försträckas och häfwa. Ty **Jer. 2: 12.**
 mitt folk gör en dubbel synd: Mig, som
 är en lefwandes källa öfvergifwa the, och
 göra sig brunnar, ja usla brunnar; ty the
 gifwa intet watten. The förneka HERRan, **v. 13.**
 och säga: thet är icke Han, och öf warder
 icke så illa gåendes; swärd och hunger kom-
 mer intet öfwer öf. Propheterne tala myc- **e. 5: 12.**
 ket i wädret; och hafwa intet Guds ord; thet
 gånge them ja sjelfwom. Man torf icke **v. 13.**
 straffa eller tukta någon: ty mitt folk (wil
 ostraffadt wara, utan) tager sig före at
 straffa Prästerna. Then ohörsamma staden **Os. 4: 4.**
 hoppas, at thet icke skal warda så ondt;
 men olyckan skal komma ifrån HERRanom. **Mich. 1: 12.**

Thertil äro the menedare, och snare til at **Jer. 7: 9.**
 swärja sig meen. Ty emedan the tro uppå **Wish. 14: 28.**
 the liflösa gudar (och sätta fött sig til
 arm, samt fråga icke efter HERRan,)
 befrukta the sig för ingen skada, när the
 swärja falskt. Dock warder rättwisliga öf- **v. 29:**
 wer them kommandes, både thet, at the icke
 rätt mening hafwa om Gud, then stund the

akta på sina afgudar, och thet, at the swär-
 Wisb. 14:30 ja falskt, och akta intet heligt. Ty the o-
 rättfärdigas ondskan tager ända, icke efter
 thet wäld, som the hafwa, när the swärja,
 utan efter thet straff, som the förtjena med
 v. 31. thetas syndande. Ty jag skal komma til
 eder, och straffa eder, och skal wara et snart
 vittne emot the menedare, och them som in-
 Mal. 3: 5. tet frukta mig, säger HERRN Zebaoth.
 Ty jag hafwer sagt: I skolen intet swär-
 ja falskt wid mitt namn, och ohelga tins
 Mos. 19:12. Guds namn; ty jag är HERRN.

Hålla the helgedagar, så hafwa the sig
 Wisb. 14:28. som galet folk, och ohelga min Sabbath
 Hes. 20: 13. ganstka swärliga; ändock jag befalt: Tänk
 2Mos. 31:18. uppå Sabbaths-dagen, at-tu helgar honom.

The säja icke en tid i sitt hjärta: Låt of-
 dock frukta HERRN war Gud, then of ar-
 la regn och särta regn gifwer i rättom tid;
 och bewarar of årswårten trofoga och årli-
 Jer. 5: 24. ga. Men edra misgärningar förhindra
 thetta; och edra synder wända thet goda i-
 v. 25. från eder. Ty man finner ibland mitt folk
 ogudaktiga, the ther ställa snaror och giller
 för ränniforna, at the måga fånga them,
 v. 26. lika som fåglafångare göra med kläfwar.
 The äro fulle med all orättfärdighet, arg-
 het, girighet, ondsko, fulle med afund,
 Rom. 1: 29 mord, lif, swef. Äro örnataflare, haf-
 dan-

dantare, Guds föraktare, wäldswerfare,
 högfärdige, stälte, illfundige, ofärlige, tro- Rom. 1: 30.
 löse, obarmhårtige. Hwilka, antå the Guds v. 31.
 rättwisa weta, at the som sådant göra, äro
 wärde döden, likwål göra the thet icke alle-
 nast, utan ock hålla med them, som thet
 göra. Theras strupe är en öpen graf; the- v. 32.
 ras tungor bruka the til swef; huggorma-
 etter under theras läppar. Theras mun är c. 3: 13.
 full med bannor och bitterhet. Theras fot-
 ter snare til at utgjuta blod. Förtryckelse v. 14, 15.
 och wedermöda i theras wägar. Och frid- v. 16.
 sens wäg weta the icke. Guds råddhoge
 är icke för theras ögon. The skjuta med v. 17, 18.
 sina tungor altsammans lögn och ingen san-
 ning, och fara alt med wäld i landena; och
 gå ifrå then ena ondskone til then andra;
 och akta mig intet, säger HERN. En Jer. 9: 3.
 broder undertrycker then andra, och en wän
 förråder then andra. En wän gåckar then v. 4.
 andra, och tala icke et sant ord: the winläg-
 ga sig therom, huru then ene skal bedraga
 then andra; och them trycker illa wara, at
 the ännu icke kunna görat wärre. Thet är v. 5.
 allestädes bedrägeri ibland them, och för
 bedrägeri skal wilja the icke känna mig,
 säger HERN. Theras falska tungor äro v. 6.
 mordskott: med sin mun tala the wänliga
 med sinom Nasta; men i hjärtat wakta the
 efter honom. The lägga sina händer på HER- v. 8.
 tans fridsamma, och ohelga hans förbund. Ps. 55: 21.

- Theras mun är halare än smör, och hafwa
 Ps. 55: 22. dock örlig i sinnet; thetas ord äro lenare än
 olja, och äro dock bar swärd. Si, the tala
 med hwarannan; swärd äro i thetas läppar:
 Ps. 59: 8. ho skulle thet höra? Äro the så dumbar, at
 the icke tala wilja hwad rätt är, och döma
 Ps. 58: 2. hwad lift är? Ja, af blotta ondska göra
 the orätt i landena, och följa efter med the-
 ras händer, och göra öfwerwäld. The o-
 gudaktige äro afwoge af moderlifwet: The
 v. 3. ljugare fara wille alt ifrå moderlifwet. The
 v. 4. rafa såsom en orm rasar, såsom en döds hugg-
 v. 5. orm, then sitt öra tilstoppar. Theras ö-
 gon och thetas hjärta stå på thetas girig-
 Jer. 22: 17. het, och at utgjuta öfkyldigt blod. Jag sä-
 ger i sanningene, at the ogudaktige arge
 skalkar äro: ty när them är ingen Guds-
 Ps. 36: 2. fruktan. The rosa hwarannan inbördes,
 at the måga främja sina onda saker, och
 v. 3. skämma andra. All thetas lära är skadelig
 och lögn: the låta ock intet underwisa sig,
 v. 4. at the måtte något godt göra. Utan the
 tänka til skada på thetas säng; och stå faste
 v. 5. på then onda wägen, och fly för intet ondt.
 The hålla fram med thet the före hafwa:
 Herrens domar äro fjärran ifrå them:
 The handla högmodeliga med alla sina sien-
 Ps. 10: 5. der. Theras mun är full med bannor,
 falschet och bedrägeri; thetas tunga kommer
 v. 7. mödo och arbete åstad. The sitta i försät i
 gårdenom: the dräpa the öfkyldiga hemliga.

The

Theras ögon wakta efter the fattiga. The Ps. 10: 8.
 wakta i hemliga rum, såsom et lejon i kulone; the wakta efter, at the måga gripa
 then elände: och the gripa honom, så the draga honom i the-
 ras nät. The säga i sitt v. 9.
 hjärta: Gud hafwer förgåtit thet: Han haf-
 wer bortdolt sitt ansigte.: Han ser thet al-
 drig. The säga: HERRen hafwer öfwer- v. 11.
 gifwit landet, och HERRen ser öf intet. Ps. 9: 9.
 Theras fete hålla tillsamman: the tala med
 sin mun stor ord. Swar the elände gå, Ps. 17: 10.
 så äro the fring om them: sina ögon ställa
 the therefter, at the måga slå them til
 jordena. Såsom et lejon, som rof begä- v. 11.
 rer, såsom et ungt lejon, som i kulone sit-
 ter. The säga: HERRen ser thet intet; och v. 12.
 och Jacobs Gud aktar thet intet. Märker Ps. 94: 7.
 dock J galne ibland folket; och J dårar,
 när wiljen J wise warda? Then ther örat v. 8.
 planterat hafwer, Fuller Han icke höra? Then
 ther ögat gjort hafwer, Fuller Han icke se? v. 9.
 Gud är witne öfwer alla tankar, och kån-
 ner all hjärta wisserliga, och hörer all ord. Wisd. 1: 6.
 En werldenes krets är full af HERRans An- v. 7.
 da, och Han, som talet känner, är allestäds.
 Therefore kan then icke fördold blifwa, som
 orätt talar, och rätten, som honom straffa skal,
 skal icke sela honom: En hans ogudaktiga v. 8.
 anslag måste komma fram för domen, och
 hans tal för HERRan, at hans obyggd må
 straffad warda. En thet nitiska örat hörew v. 9.

all ting, och lastarens bespottelse blifwer icke
 Wisb. 11:10. fördömd. Thet J hemliga talen med hwar-
 amman i örat skal icke fåfängt afgå: ty then
 v. 11. mun, som ljuger, dräper själena. Min
 ögon se uppå alla theras wågar, at the icke
 skola tunna göma sig för mig; och theras
 Jer. 16: 17. misgerning är för min ögon ofördömd. HERN-
 rans ögon skåda i all rum, både onda och
 Ordsp. 15:3. goda. Menar tu, at någor kan så hemliga
 fördölja sig, at jag icke kan se honom? så-
 ger HERNen. Är icke jag then som upfyll-
 Jer. 23: 24. ler himmel och jord? säger HERNen. Jag
 HERNen kan utransaka hjärtat, och pröf-
 wa njurarna; och gifwer hwarjom och enom
 efter hans wågar, och efter hans gerningars
 e. 17: 10. frukt. Theu ogudaktige trugar then rätt-
 färdiga, och biter sina tänder tillsamman öf-
 Ps. 37: 12. wer honom. Men HERNen ler åt honom;
 v. 23. ty Han ser at hans dag kommer. The ogud-
 aktige draga ut swärdet, och bända sin bo-
 ga, at the skola fälla then elända och fatti-
 ga, och slagta the fromma. Men theras
 swärd skal gå in i theras hjärta; och theras
 v. 14. boge skal sönderbrista. Såsom gräs warda
 the snart afhuggne, och såsom gröna örter
 v. 2. skola the snart förwisna. The skola förgås
 såsom watten, thet bortflyter; the skuta med
 W. 58: 8. sina pilar, men the gå sönder. Förrån tör-
 ne på buskanom mogne warda, skal wreden
 v. 10. i wårtenom bortrycka them. Och Gud skal
 nederstörta them i then djupa kulona; The
 blod-

blodgiltige och falske Skola icke komma til sin
 halfwa ålder. Ty så sant som jag lefwer, Ps. 55: 24.
 säger Herren HERREN, wil jag och göra
 dig blödande, och skal thet blödande icke und-
 slippa: efter tu hafwer lust til blod, Skal tu
 blöbandet icke undslippa. HERRENS fruk- Hes. 35: 6.
 tan förmerar dagarna; men the egudaktigas
 är warda förkortad. The Skarpa sina tun- Ordsp. 10: 27.
 gor såsom med et swärd, och Skjuta med sina
 förgiftiga ord, såsom med pilar: at the må- Ps. 64: 4.
 ga lönlige Skjuta then fromma: Med hast
 Skjuta the på honom, utan all fruktan. The v. 5.
 äro djerfwe med sin onda anslag; och talas
 wid, huru the snaror lägga wilja, och säja:
 ho kan se them? The digta Skalkhet, och v. 6.
 hållat hemliga; the äro illfundige, och haf-
 wa listig Skalkstycke före. Men Gud Skal v. 7.
 hasteliga Skjuta them, så at them Skal swida
 efter. Theras egen tunga Skal fälla them; v. 8.
 så at them bespotta Skal hwar och en, som
 them ser. Och alla människor, som thet v. 9.
 se, Skola frukta sig, och säga: Thet hafwer
 Gud gjort, och förmärka, at thet är Hans
 gerning. O at the wise wore, och måtte v. 10.
 besinna, hwad them framdeles öfvergå Skal. 5 Mos. 32: 29.
 Ty Gud är en rätt domare; och en Gud
 som dageliga hotas. Wil man icke omwän- Ps. 7: 17.
 da sig, så hafwer Han hwäfst sitt swärd, och
 spänt sin boga, och måttar til. Och hafwer v. 13.
 lagt thet dödelig Skott uppå; sina pilar haf-
 wer Han tilredt til at fördärwa. Si thenne v. 14.

- Af. 7: 15. hafwer ondt i sinnet, med olycko är han haf-
 wandes; men et fel skal han föda. Han
 hafwer grafwit ena grop, och kastat ther
 grant ut; och är i then gropena fallen, som
 v. 16. han gjort hade. Hans olycka skal uppå
 hans hufwud komma, och hans arghet up-
 v. 17. på hans hjässa falla. Then som kastar en
 sten up i högd, honom faller han neder på
 hufwudet: then som någon hemliga stinger,
 Syr. 27: 27. han sargar sig sielf. Then ena grop graf-
 v. 29. wer, han faller sielf theruti. Then som gil-
 drar för en annan, han griper sig sielf: then
 enom androm skada göra wil, honom kom-
 mer thet sielfwom på hans hals, så at han
 v. 30. icke wet hwadan. Then som hat hemliga hål-
 lers, til at göra skada, hans ondssa skal then
 Ordspr. 26: 26. menige man uppenbar warda. Then ena
 grop gör, han skal falla theruti; och then
 en sten wältar, uppå honom skal han kom-
 v. 27. ma. The ogudaktige falla med hwarannan
 Af. 141: 10. uti sina egna nät. Then rättfärdiga war-
 der förlofad utu nöd; och then ogudaktige
 Ordspr. 11: 8. kommer i hans stad. Then ogudaktige må-
 ste uti thens rättfärdigas stad utgiswen
 warda; och föraktaren för the fromma.
 c. 21: 18. Med samma mått som en måter, Ho-
 Luc. 6: 38. la andra måta honom. Allså hängde man
 Haman i then galga, som han til Marde-
 Eth. 7: 10. chai gjort hade. Så bleswo ock the mån,
 som Daniel anlagat hade, kastade inför le-
 jonen i gropena, samt med thetas barn och
 hu-

hustrur: och förrän the kommo ned til bott-
 nen, fingo lejonen them fatt, förkrosade
 och alla thesas ben. Likaledes bleswo Su- Dan. 6: 24.
 fanne anlagare dömda efter Mose lag,
 och dräpne: altså wardt thet offhyldiga blo-
 det undsatt. Sammalunda, när the hög- Hister. om
 go af Aboni Beset tummarna både af hans Suf. v. 62.
 händer och fötter, sade han: Sjuttio Ro- Dom. 1: 6
 ningar med afhuggna tummar af thesas
 händer och fötter, hämtade up under mitt
 bord. Såsom jag nu gjort hafwer, så
 hafwer Gud wedergullit mig. 6. 7.

Men ännu wärre är, at slika onda
 människor samwål söka at förföra an-
 dra til delaktighet i synden. Ty med
 onda människor och bedragare warder thet
 ju långer ju argare. The förföra och warda
 förförde: icke besinnande, at then som the 2 Tim. 3: 13.
 fromma förförer uppå en ond wäg, han
 warder i sine grof fallandes. Men tu, O Ord. 28: 10.
 människa, som är mon om et godt sam-
 wete, haf ingen delaktighet med thesa o-
 nyttiga mörksens werk, utan straffa them
 håldre. Om skalkar låcka tig, så fölg icke; Eph. 5: 11.
 Om the säga: gack med oss, wi wilje wak-
 ta efter blod, och gilbra för then offhyldiga
 utan sak: wi wilje them upsluka leswande 6. 11.
 såsom helwetet: och the fromma, såsom them
 ther ned i graswena fara. Wandra intet 6. 12.
 then wägen med them; wakta tin fot för
 the

Deds. 1: 15. theras stig: Ty theras fötter löpa til thet
 v. 16. ondt är, och sknda sig til at utgjuta blod.
 Fölg icke en wrång man efter, och utwålg
 ingen af hans wågar. Ty HCKren stng-
 c. 3: 31. ges wid then affälliga. Utan hjelp them
 som man döda wil; och drag tig icke undan
 c. 24: 11. för them, som man dråpa wil. Säger tu:
 Si, wi förståt intet. Menar tu, at then
 ther hjärtan wet, märker thet icke? Och
 then thet på Själena akt hafwer, känner
 thet icke? Och lönar människone efter hen-
 v. 12. nes gerningar? Besinna, at om en själ
 hörer några bannor, och hon är theß witne,
 eller thet sedt eller förfarit hafwer, och icke
 hafwer tillsagt, hon är brottslig til en mis-
 3 Mos. 5: 1. gerning. Thetta tog Jonathan i akt,
 hwilken, utan affeende på then dubbla
 förbindelse, hwaruti han stod under
 Saul, såsom under sin både Konung
 och fader, sade til then oskyldiga Da-
 vid: Bort thet ifrå mig, at jag skulle mär-
 ka, at min fader hade i sinnet göra dig ondt,
 1 Sam. 20: 9. och jag icke skulle säja dig thet. Om minom
 fader råcktes thet ondt är emot dig, så wil
 jag uppenbara thet för tin öron. Gör jag
 thet icke, så gör tu inga HCKrans barm-
 hertighet med mig, så länge jag lefwer, ej
 v. 14. eller när jag dör. Och då Pauli systerfon
 hörde Judarnas försät, bådade han thet
 Ap. G. 23: 16. Paulo. Betänk, at man skal så göra e-
 mot en sådan blodtorstig, såsom han af-
 tade

tabe göra sinom broder. Then som utgju- 5 Mos. 19: 19.
 ter människo = blod, hans blod skal ock af
 människom utgutit warda. Alle the som 1 Mos. 9: 6.
 taga til swärd, the skola förgås med swärd. Math. 26: 52.
 Kom ock ihog, at HERren hafwer
 sagt: Tu skalt icke stå emot tins nästas blod;
 ty jag är HERren. Tu skalt icke hata tin 2 Mos. 19: 16.
 broder i tino hjärta. Tu skalt icke hämnas,
 och icke behålla någon owilja emot tin folks
 barn. Utan tu skalt älska tin Nästa, så v. 17.
 som dig sjelfwan; ty jag är HERren. v. 18.
v. 19.

ACK! förwara dig, at tu icke warder för-
 förd genom the ogudaktigas willfarelse samt
 med them, och faller ifrå tin egen stadighet. 2 Pet. 3: 17.
 En the ogudaktige säga: Thet är en stackot
 och mödosam ting med vårt lif: och när en
 människa död är, så är thet platt ute med
 henne; och wet man ingen, som af helwe-
 tet igenkommen är. Oförsete äre wi födde, Wisb. 2: 1.
 och fare åter bort, såsom wi aldrig varit
 hade: ty andedrägten i våra näsor är en
 rök, och vårt tal är en gnista, som af vårt
 hjärta utgår: När thet utsläckt är, så är v. 2.
 lifwet borto som en fal = aske, och anden för-
 swinner såsom et tunt wäder. Och vårt v. 3.
 namn warder med tiden förgätet, och ingen
 tänker uppå hwad wi gjort hafwe: vårt
 lif förlider, såsom thet wore en molnsh, och
 förgås såsom en dimba, then af solenes sken
 fördrifwen och af hennes heta förtärd är. v. 4.
 Wår

Vår tid är såsom en flugge, then bortfar;
 och när wi horto åre, kommer man intet i-
 gen: ty thet är fast försigt, at ingen skal
 Wisd. 2: 5. igenkomma. Så kommer nu, och låter of
 leswa wål medan wi kunne, och bruka of
 6. 6. medan wi unge åre. Wi wilje fylla of med
 7. 7. bästa win och salwo; låt of icke försumma
 Majeblofstren. Låt of bära frantsfar af
 8. 8. unga roser, förrån the fallna. Låt ingen
 af of vara lottlös i vårt brassande: at
 man allestäds må spørja, huru wi glade
 varit hafwe; wi hafwe dock intet mer ther-
 9. 9. af, än thet. Låt of öfwerfalla then fatti-
 ga, rättfärdiga, och skona ingen, hwarfen
 enko eller gammal man; låt of intet akka
 10. 10. the gamla gråhårogas straff: Alt thet wi
 göra kunne, skal vara rätt: ty hwilken icke
 göra kan, hwad honom lyster, han galler
 11. 11. intet. Så låt of nu wakta efter then rätt-
 färdiga: ty han gör of mycken olust, och
 sätter sig emot våra gerningar, och straffar
 of, at wi synde emot lagen, och utropar
 12. 12. vårt wäsende för synd. Han gifwer före,
 at han känner Gud, och berömmar sig, at
 13. 13. han är Guds barn; och straffar thet wi i
 14. 14. hjärtat hafwe. Han är of swår, och til
 at se: ty hans lesverne rimar sig icke med
 androm, och hans wäsende är platt annor-
 15. 15. lunda. Han håller of för slåt, och flyr
 våra gerningar såsom slemhet; och gifwer
 före, huru the rättfärdige stå wål på skostone,
 och

och berömmar sig, at Gud är hans Fader. *Wish. 2: 16.*
 Så låt oss dock se, om hans ord sann äro,
 och försöka, huru thet wil lyftas med ho-
 nom. Är then rättfärdige Guds barn, så *v. 17.*
 hjälper Han honom, och friar honom ifrån
 hans motståndares hand. Med smålek och *v. 18.*
 qwal wilje wi plåga honom, at wi måge
 se, huru from han är, och förnimma, hu-
 ru tålig han är. Wi wilje fördöma honom *v. 19.*
 til en sällig död; så får man känna ho-
 nom af hans ord. Sådant hafwa the för *v. 20.*
 händer och sela: theas ondskas hafwer för-
 blindat them, at the icke känna Guds lönlis-
 ga domar. In the hafwa icke thet hoppet, *v. 21.*
 at et heligt lesverne skal lönt warda, och
 afka intet then äro, som ostraffeliga själar
 få skola. The tala hårdeliga emot HERR- *v. 22.*
 ran, themed at the säja: Thet är förgäf-
 wes at man Gudi tjenar; och hwad batar *Mal. 3: 13.*
 thet at wi hållom Hans bud, och för om et
 strängt lesverne för HERRanom Zebaoth? *v. 14.*
 Then ther illa gör, han behagar HERRa-
 nom, och Han hafwer lust til honom; eller
 hwar är nu Gud som straffar? Ho är then *c. 2: 17.*
 Alsmågtige, at wi honom tjäna skole? El-
 ler hwad kan thet bätta oss, at wi löpe emot
 honom? Men the som frukta HERRan, *Job. 21: 15.*
 trösta hwarannan också: HERRen märker
 thet, och hörer thet, och thet är en tänke-
 frist för honom skrifwen, för them, som
 frukta HERRan, och tänka på Hans namn. *Mal. 3: 16.*

The

The rättfärdigas tankar äro rebelige;
Ordspr. 2:5. men the ogudaktigas anslag äro bedrägeri.

The ogudaktigas anslag wakta efter blod;
2. 6. men the frommas mun friar them. Så

gjorde Ruben; hwilken sade til sina bröder om Joseph: låter oss icke utgjuta blod: utan låt oss kasta honom i then gropena, som är i öknene, och icke komma händer wid honom; men han wille hafwa frälst honom utu theas hand, at han måtte haft honom til
1 Mos. 37:22. sin fader igen. Så gjorde Jonathan,

hwilken talade thet bästa om David med sinom fader Saul, och sade til honom: Konungen synde icke på sin tjänare David; ty han hafwer inter brutit tig emot, och hans

1 Sam. 19:4. gerningar äro tig ganska nyttiga. Så gjorde Mardechai, då han hörde Konung Ahasveros Kammererare, som hade i sinnet at slå uppå Konungen, låt han Drottningen Esther

Esth. 2:21, 22. wetat, och hon sadet åt Konungen. Så

gjorde Esther, i thet hon sade til Konung Ahasveros: Hafwer jag sunnit nåd för dig, o Konung, och om Konungenom så tåckes, så gif mig mitt lif för mina bödn skul,

2. 7: 3. och mitt folk för mitt begär skul. Ty wi äre sålde, jag och mitt folk, til at wi skole

2. 7: 4. förgöras, slås ihjäl och förläggas. Så gjorde Ebed Melech, i thet han sade til Konung Zedekia: Min Herre Konung, the Mån handla illa med Propheten Jeremia, at the hafwa kastat honom i kulan, thet han

han må af hunger dö. Så gjorde För- Jer. 38: 3, 9.
 starna, när the sade til Folket, til Prä-
 sterna, och til Propheterna om Jeremia:
 Denne är icke saker til döds; ty han hafwer
 talat til oss i HERkans wår Guds namn. cap. 26: 16.

The blodgirige hata then fromma, men
 the rättfärdige wårda sig om hans själ. Så Ord. 29: 10.
 gjorde Achabs Hofmästare Obadia, hwilt 1 Kon. 18: 3.
 ten, så Isebel utrotade HERkans Propheter,
 tog hundrade Propheter, och gömde them
 uti kullor, femtio här och femtio ther; och
 försörgde them med bröd och watten. v. 4.

En rättfärdig håller sig wisliga emot
 thens ogudaktigas hus. Så gjorde Jo- Ord. 28: 12.
 seph, i thet han sade til sina bröder:
 Frukter eder icke; ty jag är under Gudi. Mos. 50: 19.
 I tänkten ondt öfwer mig, men Gud haf-
 wer wändt thet til godo. Så frukter eder v. 20.
 nu intet, jag wil försörja eder och edor barn,
 och han stärkte them, och talade wänliga med
 them. Så gjorde ock David, säjandes: v. 21.
 Är ännu någor til af Sauls hus, at jag
 måtte göra Guds barmhärtighet med ho-
 nom? Sam. 9: 3.

Then ogudaktige waftar uppå then rätt-
 färdiga, och aftar dräpa honom. Men Ps. 37: 32.
 HERken låter honom icke uti hans händer,
 och fördömer honom icke, så han dömd warder. v. 33.

Så:

1 Sam. 20: 31. Sådant hände David. Saul hade sagt om honom: Han måste dö. Saul sökte ock honom, så länge han lefde; men c. 23: 14. Gud gaf honom icke i hans händer.

Besinner dock, at HERRen förer sina heliga underliga: HERRen hörer, när the Ps. 4: 4. åkalla honom. Thens rättfärdigas wäntan skal frögd warda; men the ogudaktigas Ords. 10: 28. hopp skal förtappadt warda. HERRans wäg är thens frommas tröst; men the ogeringsmän äro blöddige. The öfwerträdare Ps. 37: 38. skola tillsammans förgås; och the ogudaktige på sidstone utrotade warda. Men HERRen Ps. 37: 38. hjälper the rättfärdiga; Han är the ras starkhet i nöd. Och HERRen skal wara v. 39. them biständig, och hjälpa them; Han skal undsätta them ifrå the ogudaktiga, och fräl- v. 40. sa them: ty the trösta uppå honom: Säll är then, som sitt hopp sätter til HERRan; och icke wänder sig til the högfrådiga, och the Ps. 40: 5. ther med lögn umgå. HERRen bewarar alla the honom älska, och skal förgöra alla Ps. 145: 20. ogudaktiga, och tilbaka wända the ogudak- Ps. 146: 9. tigas wäg. Them rättfärdiga warder intet ondt wedersfarandes; men the ogudaktige Ords. 12: 21. skola med olycko fulle warda. HERRen hjälper then fattiga ifrå swärdet, och ifrå the- Job. 5: 15. ras mun; och utu thens wäldigas hand; och är thens fattigas tröst, at orättfärdighe- v. 16. ten måste hålla sin mun til. The ogudaktige skola

Skola thet se, och them skal förtrötat, sina
 tänder skola the bita tilsamman, och förgås;
 ty hwad the ogudaktige gerna wilja, thet
 blifwer om intet. The rättfärdigas önskan Ps. 112: 10.
 måste dock wäl gå; och thet the ogudaktige
 wänta är olycka. Then som något godt sö- Ods. 11: 23.
 ker, honom wedersfars godt; men then som
 efter ondt far, thet skal hända honom. Hwad U. 27.
 then ogudaktige fruktar, thet wedersfars ho-
 nom; och hwad the rättfärdige begära, thet
 warder them gifwit. Then ogudaktige är C. 10: 24.
 såsom et wäder, thet fram om går, och är
 icke mera til; men then rättfärdige består
 ewiglige. The ogudaktigas hus warder för- U. 25.
 gjordt; men the frommas hydda skal grön-
 skas. The ogudaktige skola warda omstörte, C. 14: 11.
 och icke mer wara til; men then rättfär-
 digas hus blifwer beständandes. The rättfär- C. 12: 7.
 digas äminnelse blifwer uti wålsignelse; men
 the ogudaktigas namn skal förgås. Then C. 10: 7.
 rättfärdige warder aldrig nederflagen; men
 the ogudaktige skola icke blifwa i landena. U. 30.
 The rättfärdige skola bo i landena, och the
 fromme skola therinne blifwa: Men the o- C. 2: 21.
 gudaktige skola utu landena utrotade warda,
 och the föraktare skola ther ut förgjorde war- U. 22.
 da. The onde skola utrotade warda: men
 the, som wänta efter HERRAN, skola ärfwa
 landet. Thet är ännu en liten tid, så är Ps. 37: 9.
 then ogudaktige intet mer; och när tu es-
 ter hans rum ser, skal han horto wara. U. 10.

Men the elände Skola ärfwa landet; och lust
 Ps. 37: 11. hafwa i storom frid. Thens ogudaktigas
 Job. 18: 7. anslag Skal sela honom: Ty han är med si-
 na fötter förd i snarona; och wandrar i nä-
 v. 8. tet. En snara Skal hålla hans hål. Hans
 v. 9. snara är lagd på jordena; och hans gildre
 v. 10. på hans stig. På alla sidor Skola hastig
 v. 11. försärelse försträcka honom, så at han icke
 Skal weta, hwart ut han Skal. Then oguds-
 aktigas mishandel Skal gripa honom, och
 med sina synders snaro Skal han hållen war-
 Ords. 5: 22. da. Han Skal dö, thesfore at han icke wil
 låta låra sig; och för sin stora dårskap Skal
 v. 23. will fara. Hans åminnelse Skal förgås i lan-
 dena; och Skal intet namn hafwa på gatone.
 Job. 18: 17. Han Skal fördrifwen warda ifrå ljusena i
 v. 18. mörkret; och af jordene bortkastad warda.
 Han Skal ingen barn hafwa, och ingen bar-
 v. 19. nabarn i sitt folk: Honom Skal ingen qwar
 blifwa i hans slägt. The som efter honom
 komma, Skola gifwa sig öfwer hans dag:
 v. 20. och them, som för honom äro, Skal fruktan
 v. 21. uppå komma. Thetta är thens orättfärdi-
 gas boning; och thetta är rummet til ho-
 nom, som intet wet af Gudi.

Såll är then, som icke wandrar uti the
 ogudaktigas råd, och icke träder in uppå the
 syndares wäg; ej eller sitter, ther the bespot-
 Ps. 1: 1. tare sitta. Utan hafwer lust til HERRans
 v. 2. lag, och talar om hans lag både dag och
 natt.

nått. Han är såsom et trä, planteradt wid
 wattubäckar, hwilket sina frukt bär i sinom
 tid, och theß löf förfallna intet: och hwad
 han gör, thet lyckas wäl. Men the ogud- Ps. 1: 3.
 aktige äro icke så; utan såsom agnar, som
 wädret bortförer. Thērföre blifwa icke the v. 4.
 ogudaktige i dömenom, eller syndatena i the
 rättfärdigas församling. Ty HERN kan-
 tier the rättfärdigas wäg; men the ogudaf- v. 5.
 tigas wäg förgås. The gudfruktige, så-
 ger HERren, skola wara min egendom på
 then dagenom; then jag göra skal; och jag
 wil skona them, lika som man skonar sin
 egen sön, then honom tjänar. Och I Mal. 3: 17.
 skolen se, hwad för en åtskillnad är e-
 mellan then rättfärdiga och then ogud-
 aktiga, och emellan then som Gudi tjänar,
 och then som honom icke tjänar. Lät thet v. 18.
 före wissheten icke ifrå tin ögon wika, så
 skal tu lyckosam och klok wara. Thet skal Ordsp. 3: 21.
 wara tine själs lif; och tin mun skal tåck
 wara. Så skal tu på tinom wäg säker v. 22.
 wandra, at tin fot icke stöter sig. Lägger v. 23.
 tu tig, så skal tu intet frukta tig, utan
 sofwa sörliga. At tu icke betorf frukta tig v. 24.
 för hastig försväckelse, eller för the ogudaf-
 tigas storm, så han kommer. Ty HERN v. 25.
 ren är tin tröst, han bewarar tin fot, at
 han icke fången warder. Haf hopp til HERN v. 26.
 ran, och gör thet godt år: blif i landet, och
 föd dig redeliga. Haf dina lust i HERN v. 37: 2
 nom;

- nom; Han skal gifwa tig hwad ditt hjärta
 Ps. 37: 4. önskar. Befalla HERanom tin wäg; och
 v. 5. hoppas uppå Honom, Han skal wäl görat.
 Och skal frambara tina rättfärdighet såsom
 v. 6. et ljus; och tin rätt såsom en middag. För-
 bida HERan, och wänt efter Honom.
 Harmas icke öfwer then, hwilkom all ting
 v. 7. efter hans wilja lyckosamliga framgå. Låt
 af thet onda, och gör thet goda, och blif i e-
 v. 27. wig tid. Ty HERen älskar rätten, och
 öfwergifwer icke sina heliga; ewinnerliga war-
 da the bewarade: men the ogudaktigas såd
 v. 28. skal utrotad warda: Förbida HERan, och
 hålt hans wäg, så skal han uphöja tig, så
 at tu skal ärfwa landet: tu skal se, at the
 v. 34. ogudaktige utrotade warda. Blif from,
 och hålt tig rätt; ty slikom skal thet på sid-
 v. 37. stene wäl gå. The ogudaktigas arm skal
 sönderbrytas; men HERen håller the rätt-
 v. 17. färdiga wid magt. Then ther under thens
 Högstas beskärms sitter, och under thens Äls-
 Ps. 91: 1. mågtigas flugga blifwer: Han säger til
 HERan: Mitt hopp, och min borg; min
 v. 2. Gud, then jag hoppas uppå. Om tusende
 falla wid tine sido, och tiotusende wid tina
 högra sido; så skal thet dock intet drabba
 v. 7. uppå tig. Ja, tu skal med tin ögon se lust,
 och skada, huru them ogudaktigom wede-
 v. 8. gullit warder. Ty HERen är ditt hopp,
 v. 9. then Högste är tin tillflykt. Dig warder in-
 tet ondt wedersarandes, och ingen plåga skal
 nå

nalkas tine hyddo. Ty han hafwer befalt Ps. 91: 10.
 sinom Änglom om tig, at the Skola bewara
 tig, på allom tinom wågom. The Skola v. 11.
 båra tig på händerna; at tu icke stöter tin
 fot på stenen. På lejon och hugg-ormar v. 12.
 Skal tu gå; och trampa uppå the unga le-
 jonet och drakan. Han begärrar mig; ty v. 13.
 wil jag uthjelpa honom: Han känner mitt
 namn; thesfore wil jag beskydda honom. v. 14.
 Jag är när honom i nödene; jag skal taga
 honom therut, och låta honom til åro kom-
 ma. Jag skal mätta honom med långt lif,
 och skal bete honom mina salighet. Ther- v. 15.
 fore, frukta tig intet, jag är med tig; wil v. 16.
 icke af; ty jag är tin Gud: Jag styrker tig,
 jag hjälper tig, och jag håller tig wid magt,
 genom mina rättfärdighets högra hand. Si, Es. 41: 10.
 ho wil församla sig emot tig, och öfwerfal-
 la tig, så the församla sig utan mig? c. 54: 15.

Kommer nu, I Swea Inbyggare,
 och ser uppå Guds verk; then så underlig
 är i sina gerningar ibland människors barn. Ps. 66: 5.
 Han är rådandes med sine kraft ewinnerli-
 ga: Hans ögon ståda på folken: the affäl-
 lige Skola icke kunna uphäfwa sig. Han är v. 7.
 allena Gud i all rike på jordene: Han haf- 2Kon. 19: 15.
 wer gjort himmel och jord. Hæren blif-
 wer ewinnerliga; och warder rådandes i e- Ps. 9: 8.
 wighet och utan ända. Swad han så 2Mof. 15: 18.
 wäl i wrede som i nåde med Israel

- gjort hafwer, thet är dels offtedt til
 1 Cor. 10: 6. exempel, at wi icke skole hafwa begärelse til
 thet ondt är, såsom the begärelse hade; och
 v. 11. til en förvarning, på thet icke någor skal
 Ebr. 4: 11. falla i samma otros esterdomelse; dels skrif-
 wit offtedt til lärdom, at wi genom sålamod
 och Skriftenes tröst skole hafwa en förhopp-
 Rom. 15: 4. ning. Gud är ju ännu domare på jordene.
 Ps. 58: 12. Gud är wår Konung af ålder; then all
 Ps. 74: 12. hielp gör, som på jordene sker. Men haf-
 wer tu icke, o Swea Land! hört, at Han
 i förtiden altså gjort, och af ålder så hand-
 lat hafwer, och gör theslikes så ännu, at
 Es. 37: 26. faste städer förstöras uti stenhopar? Och the-
 ras inbyggare förswagade och förtwislade
 warda, och på skam komma, och warda til
 gräs på markene, och til grön ört såsom hö
 på taken, hwilket bortorkas, förrän thet mo-
 get warder. Kommer och ser HERRANS
 v. 27. werk, then på jordena sådana förstöring gör,
 och besinner at HERREN är Gud, och then
 Ps. 46: 9, 11. Högste, som hafwer wäld öfwer människors
 Dan. 5: 21. rike. I Hans hand är alles thet själ, som
 lefwandes är, och alla människors kött an-
 Job. 12: 10. de. Si, när Han bryter neder, så hjælper
 intet bygga; när Han någon innelicker, så
 Ps. 14. kan ingen utsläppa. Han sitter öfwer jor-
 denes frets, och the som bo theruppå äro
 Es. 40: 22. såsom gråshoppor. Then ther Förstarna
 om intet gör, och Domarena på jordene för-
 Ps. 23. förlägger, lika som theras slägte hwarken
 hade

hade plantering eller säd, eller rot i jordene:
 så at the borttorfas när et wäder blås på
 them, och en wäderflaga förer them bort
 såsom agnar. Han är stark och går thet
 igenom: Hans (thet är i Hans magt
 och wäld) är then som wille far; så ock
 then som förförer. Han förer the kloka såsom
 et rof; och gör Domarena galna. Han för-
 lofar utu Konungars twång; och binder med
 et bälte theras länder. Prästerna förer Han
 såsom et rof; och the falska låter han sela.
 Han utgjuter föraktelse på Förstarna; och
 gör the mäktigas förbund löst. Han gör
 somliga til stort folk; och gör them åter til
 intet: Han utsprider et folk, och fördrifwer
 thet åter. Han förwänder hjärtat i Sver-
 starna för folket i landena, thet är, gör
 them mod- och råd- lösa, och låter them
 fara wille i will- markene, thet ingen wäg
 är: at the samla i mörkret utan ljus; och
 förwillar them såsom the druckna. Han bort-
 tager Förstomen modet, och är försträckelig
 ibland Romungarna på jordene.

Es. 49: 24.
 Job. 12: 16.
 v. 17.
 v. 18.
 v. 19.
 v. 21.
 v. 23.
 v. 24.
 v. 25.
 Ps. 76: 13.

O land, land, land! hör HERRans ord, Jer. 22: 29.
 Rättfärdighet uphöjer et folk; men synd är
 folks förderf. För landsens synder Skul war-
 da många förwandlingar i Förstadömen,
 men för theras Skul, som förståndige och
 förnuftige äro, blifwa the länge. Men si,
 HERRans fruktan är wishet; och fly thet

Jer. 22: 29.
 Ordsp. 14: 34.
 c. 28: 2.

Job. 28: 28. onda är förståndighet. Herren lönar them
 Ps. 61: 6. wäl, som Hans namn frukta. Gudaktig-
 het är nyttig til all ting, och hafwer löfte
 1 Tim. 4: 8. om thetta lifwet och thet tilkommande. Sa-
 Ps. 33: 12. ligt är thet folk, hwilkes Gud Herren är.
 Men ofaligt thet land, öfwer hwilket
 thenna klagan föres: landet är ofkärt
 wordet af sina Inbyggare; förty at the öf-
 wertråda lagen, och förwandla buden, och
 Ef. 24: 5. låta thet ewiga förbundet fara. Therefore
 upfråter förbannelsen landet; ty the som ther-
 v. 6. uti bo förskylla thet. Landena warder illa
 gångandes, thet skal icke triswas, utan må-
 v. 19. ste förfalla. Landet skal raga hit och thit
 såsom en drucken: ty theß misgärningar tryc-
 ka thet, så at thet falla måste, och kan icke
 v. 20. blifwa.

Nu hörer, I Swea barn, HERrans
 ord: ty HERren hafwer orsak til at straf-
 fa them, som i landena bo: ty thet är in-
 gen trohet, ingen kärlek, intet Guds ord
 Dt. 4: 1. i wärkställighet i landena. Man ser o-
 Ps. 55: 10. rätt och tråtor i stadenom. Sådant går dag
 och natt all omkring innan hans murar; mö-
 v. 11. da och arbete therinne. Drätten regerar
 therinne; lögn och bedrägeri wänder intet i-
 v. 12. gen uppå hans gator. Sår äro tråtor, nit,
 wrede, tis, förtal, ornataflan, upblås-
 1 Cor. 12: 20. ning, upror, med mera. Skulle för sli-
 stycker skal landet icke bäfwa, och alla inbyg-
 gare

garena gråta? Helig, Helig, Helig är HERN. Amos 8: 8.
 ren Zebaoth. Han älskar rättfärdighet och Es. 6: 3.
 dom. HERNen är rättfärdig, och hafwer Ps. 33: 5.
 rätthetena kär. HERNen hatar ser stycke, och Ps. 11: 7.
 wid thet sjunde hafwer Han en styggelse. Ordsp. 6: 16.
 Högfärdig ögon, falsk tunga, händer som
 utgjuta oskyldigt blod; Hjärta som med ar- v. 17.
 ga list omgår, fötter som snare äro til at
 göra skada; Et falskt witne, som icke skäm- v. 18.
 mes at tala lögn, och then ther tråto emellan
 bröder åstadkommer. HERNen är icke then v. 19.
 Gud, hwilkom et ogudaktigt wäsende beha-
 gar: then ther ond är, han blifwer icke för
 honom. The storordige bestå intet för Ps. 5: 5.
 Hans ögon: alla ogerningsmän hatar Han.
 Han förgör the lögnaktiga: HERNen haf- v. 6.
 wer en styggelse wid the blodgiriga och falska. v. 7.

HERNen säger ännu til wårt Swen-
 ska Israel: Jag är HERNen tin Gud,
 then tig lærer hwad nyttigt är, och leder tig
 på then wägen, som tu går. Dat tu wil- Es. 48: 17.
 le akta uppå min bud: så skulle tin frid wa-
 ra såsom en wattuström, och tin rättfärdig-
 het såsom hassens wåg. Om mitt folk wille v. 18.
 mig hörsamt vara, och Israel på minom
 wägom gå: Så wille jag snart nederläggas Ps. 81: 14.
 theras fiender, och wända mina hand emot
 theras motståndare. Och the som HERN- v. 15.
 ran hata, skola sela uppå honom. Jag v. 16.
 lærer them och stärker theras armar, men
 the

- Hos. 7: 15. the tacka mig illa. Mitt folk hafwer ingen lust til at wända sig til mig; och ehuru man predikar them, så stickar sig dock ingen til
- c. 11: 7. at höra. Swad skal jag göra af dig, Ephraim? Huru skal jag dock plåga dig, Israael? Skal jag icke med rätta göra dig såsom Adama, och tilpynta dig såsom Zeboim? Men mitt hjärta hafwer et annat sinne: min
- v. 8. barmhjärtighet är så brinnande: at jag icke göra wil efter mine grymma wrede, eller wända mig til, at jag platt förderfwar Ephraim: ty jag är Gud, och icke människa;
- v. 9. och är then Helige ibland dig. Jag är för mitt namn skal långmodig, och för min pris skal wil jag dig til nytto hålla tillbaka, at
- Es. 48: 9. tu icke skal utrotad warda. För mina skal, ja, för mina skal wil jag görat; på thet jag icke skal försmådad warda: ty jag wil icke gifwa mina åra enom androm, på thet the förrådare och menedare icke måtte warda stälte och såja: Wår höga hand hafwer
- 5Mos. 32: 27. alt thetta gjordt, och icke HÆREN. Således wil jag icke göra en ånda på dig, utan jag skal nåpsa dig med måttelighet, på thet jag icke skal låta dig blifwa ostraffad, och på
- Jer. 46: 28. thet tu icke skal hålla dig oskyldig.
- c. 30: 11.

Uck HÆRE! Tu store och försträckelige Gud, Tu som håller förbund och nåde, them

Dan. 9: 4. som Dig älska och hålla Din bud. Wi hafwe syndat, gjort orätt, hafwe warit ogudaktige,

aktige, och wordet affällige; wi hafwe wikit
 ifrå Tin bud och rätter. Wi äre allesam- Dan. 9: 5.
 man såsom the orene, och alla våra rätt-
 färdigheter äro såsom et orent kläde: wi äre
 alle bortfalnade såsom löf; och våra synder
 föra oss bort såsom et wäder. Ho är en så- Es. 64: 6.
 dan Gud, som tur äst; then thet synder för-
 låter, och tilgifwer Tinom igemsefda arfwe-
 del theras mishandel? Then icke behåller
 sina wrede ewinnerliga; ty Han är harm-
 hertig. Ja, barmhertig och nådelig är Mich. 7: 18.
 HERRen, tålig och af stora mildhet. Han Ps. 103: 8.
 träter icke til ewig tid, och wredgas icke e-
 winnerliga. Han handlar icke med oss efter v. 9.
 våra synder, och wedergäller oss icke efter
 våra misgerningar. Ty så högt som him- v. 10.
 melen öfwer jordena är, låter Han sina nåd
 wäldiga wara öfwer them som frukta Ho-
 nom. Hans barmhertighet hafwer ännu v. 11.
 icke ända: utan hon är hwar morgon ny, Klv. 3: 22.
 och Tin trohet är stor. Ty ändock wi så v. 23.
 emot Tig syndat hafwe, hafwer Tu,
 vår Gud, likwål öfwersedt med oss thet
 wi illa gjort hafwe, och hafwer gifwit oss
 en förlofning, såsom thet nu är för ögonen. (Efr. 9: 13.
 Ja, HERRans mildhet är thet, at ännu
 icke är platt ute med oss. Nef kommer, Klv. 3: 22.
 och än ytterligare ser uppå Guds werk,
 then så underlig är i sina gerningar ibland
 människors barn. Han är rådandes med Ps. 66: 5.
 sine kraft ewinnerliga: Hans ögon skåda på
 fol-

folken: the affällige skola icke kunna uphåf-
 Ps. 66: 7. wa sig. Kommer hit alle I som Gud fruk-
 ten, och hörer hwad HÆren of gjort haf-
 v. 16. wer. Alla människor, som thet se, skola
 frukta sig, och förmärka, at thet är Hans
 Ps. 64: 10. gerning. Ty thet är ingen annan Gud,
 Dan. 3: 29. som så hjälpa kan, som thenne. Han är en
 Frälsare och nödhjelpare, och Han gör tekt
 c. 6: 27. och under både i himmelen och på jorden.
 HÆren hafwer hulptit of, och förlofat of
 St. af ifrån olyckone. HÆren hafwer of utu stor
 Esth. 9: 9. olycko hulptit; ja, hulptit of ifrå döden. Om
 2Mac. 2: 19. HÆren icke hade hulpet of, så hade
 Ere Måns Däff. v. 89. HÆren icke hade hulpet of, så hade
 Ps. 94: 17. wår Sjal nu legat i thet stilla. Om HÆ-
 ren icke hade hulpet of, så hade wi nu
 varit lika som Sodom, och lika som Go-
 Ef. 1: 9. morra. Förrådare woro ibland of, på
 Hes. 22: 9. thet the skulle utgjuta blod. Men wår Guds
 hand war ofwer of, och bewarade of ifrå
 Esr. 8: 31. fiendernas hand och försåt. HÆren haf-
 wer hulptit of ifrå våra fiender; och gjor
 Ps. 44: 8. them til skam, som hotade of. Han haf-
 wer frälst of ifrå våra fiender, och bestyd-
 Ps. 59: 2. dat of för them, som sig emot of satte.
 Han hafwer frälst of ifrå the ogerings-
 v. 3. män, och hulptit of ifrå the blodgiruga:
 Utu falska tungors snaro, och ifrå them som
 Chr. 51: 3. med lögn foro: och hafwer hulpet of emot
 fienderna, och friat of efter sina stora och
 högtprisada barmhertighet; ifrå thetas ry-
 v. 4. tande, som of uppsluka wille: Ifrå thetas
 hand,

hand, som efter vårt lif stodo; utu mycken
 bedröfwelse, ther wi uti låge: Ifrå the sal- Exr. 5: 5.
 Skaffare och ljugare, och ifrå orättan dom. v. 7.
 The togo gåfwor til at utgjuta blod. The Hes. 22: 12.
 foro efter at utgjuta blod. The rustade sig Mich. 7: 2.
 emot våra själ, och fördömde ofkyldigt blod. Pl. 94: 21.
 The höllo tilhopa, och waktade och togo wa-
 ra uppå våra hålar, huru the våra sjä-
 lar gripa måtte. The tänkte at göra of Pl. 56: 7.
 ondt, och togo the råd före, som the icke
 fullborda kunde. The gjorde et ondt rådslag Pl. 21: 12.
 emot of. Våra fiender talade emot of, Es. 7: 5.
 och the som efter våra själ waktade, råd-
 slogo tilhopa, och sade: Gud hafwer of- Pl. 71: 10.
 wergifwit them. Jager efter och griper
 them; ty ther är ingen hjelpare. The ther v. 11.
 efter våra själ stodo, the gilbrade för of;
 och the som of ondt wille, rådslago, huru
 the skada göra måtte, och gingo om med
 all list. Men Herren gjorde thes an- Pl. 38: 14.
 slag, som listige woro til intet; at thes
 hand intet kunde uträtta. The tänkte ondt Job. 5: 12.
 ofwer of; men Gud wände thet til godo,
 och sade: Thet skal intet så bestå eller så ste. 1 Mos. 50: 20
Es. 7: 7.
 Ty efter Herren wiste all thes anslag
 emot of, at the wille dräpa of, och at Ier. 18: 23.
 the hade beslutit ofwerfalla of om nattene; 1 Macc. 12: 26.
 så hafwer Han thet of uppenbarat, så at
 wi fingo weta, hwad the hade för hän-
 der: nemliga, at the wille slagta of lika som Ier. 11: 18.
 et armt får; ty wi wiste icke, at the emot
 of

oß rådslagit hade, och sagt: Låt oß förbålf-
 wa tråd med sine frukt; och utrota thetti
 utu the leswandes land, at på thesas namni
 Jer. 11: 19 Skal aldrig mer tänkt warda. Lå nu wåra
 fiender hörde, at wi hade sådt wetat, gjör-
 Neh. 4: 15. de Gud thesas råd om intet.

Judiths 8: 28. Låtom oß nu icke hålla oß oßkyldiga til
 thetta lidande: Utan bekännom, at thet et
 straff war af Gudi, mycket mindre än wåre
 synder åro; och tro, at wi nåpste blifwit,
 såsom Hans tjenare, til bättring och icke til
 v. 27. förderf. Han hafwer nåpst oß för wåra
 synder skul, c h genom sina mildhet hafwer
 Job. 13: 5. Han hulptit oß igen: Han hafwer bewisat
 v. 7. sin under öfwer et syndafult folk. Thersföre
 v. 8. omwändom oß, och göröm thet godt år för
 Gudi, och tror at Han bewiser oß godt,
 I som frukten HERRan, tröster uppå Ho-
 Ept. 2: 7. nom; ty Han selar eder intet. I som fruk-
 v. 8. ten HERRan, hoppens thet bästa af Honom.
 Så warder eder nåd och tröst altid wedersfa-
 v. 9. randes. I som frukten HERRan, förbider
 Hans nåd och wiker icke af; at I icke för-
 v. 10. gås. I hafwen ju en gång öpnat edar
 mun inför HERRanom, och beswurit edar
 Dom. 11: 3. lag, och kunnen icke kalla thet tillbaka. Swad
 I hafwen loswat Gudi, thet håller; ty
 Pred. 5: 3. Han hafwer intet behag til the dårar; eljest
 warder HERRen edar Gud thet utkråffan-
 des af eder, och thet blifwer eder råknadt
 til

til synd. Swad af edra läppar utgångit är, ^{5 Mos. 23: 21.}
 thet Sölen I hålla, och göra therefter. Ja- ^{v. 23.}
 rer icke wille, Gud låter intet gäcka sig. För- ^{Gal. 6: 7.}
 saken I honom, och förglömen edra löf-
 ten; så försakar och han eder. Ser uppå ^{2 Tim. 2: 12.}
 the gamlas exempel, och märker them: Hwil-
 ken är någon tid på skam kommen, som up-
 på HERren förhoppats hafwer? Hvilken ^{Syr. 2: 11.}
 är någon tid förläten, som i Gudsfruktan
 blifwit hafwer? Eller hwilken är någon tid
 af honom förfinådd, som honom åkallat haf-
 wer? Ty HERren är nådelig, och barm- ^{v. 12.}
 hertig, och förlåter synderna, och hjälper i
 nöd. We them, som förtwifla på Gud, ^{v. 13.}
 och icke stå faste, och them ogudaktiga, som
 böjer sig hit och thit. We them förtwifla- ^{v. 14.}
 dom, ty the two intet; therefore warda the
 och intet beskårmade. We them som icke ut- ^{v. 15, 16.}
 hårdar: Huru wil them gå, då HERren
 them hemjökandes warder? ^{v. 17.}

Ack! årkänner, at wi äre som en
 brand, then utur eldenom ryckt warder. ^{Amos 4: 11.}
 HERren hafwer gjort stor ting med oss;
 thess äre wi glade. Men thetta hafwer ^{Ps. 126: 3.}
 HERren gjort, icke för våra skul, utan
 för sitt helga Namn skul. HERren, som ^{hes. 36: 22.}
 känner sina, ja, allena känner människors ^{2 Tim. 2: 19.}
 barnas hjärtan, wet aldrabäst, huru ^{2 Chr. 6: 30.}
 många femtio eller tio rättfärdige sunnits ^{1 Mos. 18: 24 = 32.}
 ibland oss, hwilka med sina böners
 röst

4 Mos. 16: rökwerk förtagit förderfwet, och trådt
 46, 47. fram för gapet, och gjort sig til en mur om-
 Hes. 13: 5. fring vårt Land. Ack! ser hwad Han
 med oss gjort hafwer. Läswer Honom uti
 Hans werk, och priser Honom, som erwin-
 Job. 13: 6. nerliga regerar. Huru Høle wi wedergälla
 Honom, alla Hans wålgerningar, som Han
 Ps. 116: 12. oss gör?

Läsward ware HERren Israels Gud, som
 hafwer förtagit them, at the icke fådt ut-
 gjuta blod, eller lägga osskyldigt blod uppå
 1 Sam. 25: 32, 33. thenna Staden och hans Inbyggare. Läs-
 Jer. 26: 15. wa HERran, min själ, then titt lif förlöst
 Ps. 103: 14. ifrån förderf.

Läswer HERran, at wi uti Swea äre
 ännu frie, och folket hafwer warit the wil-
 Dom. 5: 2. joge til. Naboths wingård är än i ewår-
 deliga tider lyster i helgd, och hans
 1 Kon. 21 cap. osskyldiga lif fritt för blods-dom. Wå-
 ra ynglingar slippa at draga qwarnena,
 Alu. 5: 13. och the unge at stupå under wedabördor:
 Ingen kan taga ifrån oss våra söner,
 1 Sam. 8: 11-17. våra dottrar, vår bästa åter, vår såd,
 våra tjenare och tjenarinnor. Korteligen:
 wi äre inga trålar. Ingen råder osswer
 Neh. 9: 37. våra kroppar och vår boskap efter sin wilja.
 Efter wi nu kunne frie wåra, och werke-
 ligen äre frie, skulle wi rå icke, efter vår
 1 Cor. 7: 21. ed, bruka thet håldre? Hålst HERren sielf
 för

förtunnar Israels barn thet straff the sig ådragit, thymedelst, at the af otålig-
het begårte och underkastade sig et ot-
som strider emot Guds stickelse. 2 Sam. 8: 5: 18:

Låfswad ware Herren, at en wrede icke kommit öfwer öf för eden skul, then wi gjort hafwe; ty then som förbund bryter, Jos. 9: 20: Skulle han slippa? Nej, thet skal komma Hes. 17: 15. them hem, som falskeliga swärja wid Herrens namn, och skal blifwa uti theras hus, och skal uptåra thet med thes trä och stenar. Sach. 5: 4:

Lacker HERren af allt hjärta, och förtäljer all Hans under. Förtunner the Ps. 9: 2. tecken och under, som Gud then högste med öf gjort hafwer, och priser Hans stora god- Dan. 3: 32: het, och låfwer Hans rättfärdighet. Ps. 145: 7. dens och warer glade i Honom, och låfwer Hans namn, thens Aldrahögstas. At Han Ps. 9: 3: våra owänner tillbaka drifwit hafwer: The v. 4. åro fallne och förgångne. Han hafwer drifwit war rätt och war sak: Han sitter på stolen en rätt domare. Om HERren icke med v. 5. öf warit hade, om HERren icke med öf Ps. 124: 1. warit hade, när människorna sig emot öf satte; så hade the upswulgit öf lefwände, ta v. 2. theras wrede sig öfwer öf förgrymmade. Låf- v. 3. swad ware HERren, at Han icke gaf öf til rofs uti theras tänder. War själ är und- v. 6: kommen såsom en fogel en fogelsångares snaro; snaran är söndergången, och wi äre v. 7:

- löse. Vår hjelp står i HERRans namn,
 Ps. 124: 8. then himmel och jord gjort hafwer. The
 äro förfänkta uti then grop, som the tilredt
 hade; theas fot är fången i nätet, som the
 Ps. 9: 16. upstålt hade. Så förnimmer man, at HERR-
 ren skaffar rätt: then ogudaktige är besnård
 v. 17. uti sina händers verk. Om vår fiende ha-
 de skämt of, hade wi welat thet lida: och
 om våre hatare hade trugat of, hade wi
 Ps. 55: 13. welat göma of bort för them; men si, thet
 s. 14. woro våre bröder och kände wänner; wi,
 som wänliga omginges inbördes med hwar-
 v. 15. annan, wi wandrade i Guds hus tilhopa.

O HERRe vår Gud, hwi är thetta
 Dom. 21: 3. Stedt i Swea Land? Hwi hafwa the icke
 1. Kon. 2: 43. hållit sig efter HERRans ed? Therefore at
 4. Mos. 11: 20. the hafwa bortkastat HERRan. Efter the
 hafwa forkastat HERRan, så hafwer och
 1. Sam. 15: 23. HERRen forkastat them. Hwad godt kun-
 de the göra, tå the HERRans ord förka-
 Jer. 8: 9. stat? Såsom the inter åttat hafwa Gud i
 känslö, hafwer Gud ofwergifwit them i et
 Rom. 1: 28. wrängt sinne. Hwad kött och blod uptän-
 Cyr. 17: 30. ker, thet är ondt. Sådant hafwa the haft
 för händer: theas ondskå hade förblindat
 them, så at the icke kände Guds lönlige do-
 Wisd. 2: 21. mar. Theas högfärd dref them til then-
 na synden; then themed far, han kommer
 Cyr. 10: 15. mång stryggelse åstad. Men theraf kommer
 all högfärd, når en människa affaller ifrån
 Gudi

Gudi, och hennes hjerta wifer ifrå sinom Skapare. Så är ock girighet en rot til alt Syr. 10: 14.
 vndt: til hwilko the hafwa haft lust, och
 äro the med wille farne. Huru kunde the Tim. 6: 10.
 hafwa lust til then Allsmågtiga, och något å-
 falla Honom? Ty then giruge wålsignar Job. 27: 10.
 sig, och lastar HEKran. Ps. 10: 3.

I hela Swea tilstrundade en stor hjär-
 tans sorg, och theß inbyggare hade haft
 orsak at se jämmerliga ut. Mån och Dwin- 1 Macc. 1: 26.
 nör hade skolat klaga, och hela landet wara h. 27.
 bedröfwadt, för then gruslighet, som the ðe
 skulle. Ach! thet war ju en stor dag, och h. 28.
 hans life hafwer icke warit, tå thetta of h. 29.
 tilåmnade onda ðulle werckställas, och
 en bedröfwelses tid; en grymhets dag, en Jer. 30: 7.
 bedröfwelses och ångests dag; en wåders
 och storms dag, en mörkers och dimbos dag,
 tå thetta anlades. I männifors barn, 2 Petr. 1: 15.
 ðriswer theenna dagen up, ja, rått theenna
 dagen, at therom må läsas i Krönikor och 2 Pet. 24: 2.
 Historier. Esth. 6: 11.

Om Gud icke nådeligen förhindrat,
 så hade wi sådt swärligen jämra of ðswer
 thet stora elåndet i Swea Land. The 1 Macc. 2: 6.
 hade tå warit en klago-gråt på alla gator,
 och på alla wågar. Landet hade tå blif- Amos 5: 16.
 wit såldt uti arga männifors händer. 2 Pet. 20: 12.

HEKre! låt icke them ogudaktiga sitt be-
 gåt; styrk icke hans onda willja: the måtte
 D 2 hög:

- Ps. 140: 9. högmödas theras. Låt them icke glädja sig
öfwer oss, som oss utan skäl fiender äro; el-
ler begabba med ögonen, som utan skuld ha-
- Ps. 35: 19. ta oss. Uppå Dig HERRE, tröste wi: hjelp
oss ifrån alla våra förföljare, och undsäte
- Ps. 7: 2. oss. At the icke så våra själ fatt såsom le-
jon, och sönderslita henne, efter ingen hjel-
pare är. HERRE vår Gud! hafwe wi
- v. 3. sådant gjort, och är orätt i våra händer.
Hafwe wi wedergullit them ondt, som oss
med frid låto; eller gjort them skada, som
- v. 4. våre fiender woro utan sak: Så förfölje
våre fiender våra själ, och få henne fatt,
och nedertrampe vårt lif på markene, och
- v. 5. lägge våra äro uti stoft. HERRE, Tu
äst domare öfwer folken. Låt på the ogud-
aktigas ondska en ände wara, och fordra the
- v. 6. rättfärdiga; ty Tu rättfärdige Gud pröf-
war hjärta och njurar. Bryt sönder thes
ogudaktigas arm, och besöt thet onda; så
- v. 9. skal man hans ogudaktiga wäsende intet mer
finna. HERRE vår sköld, dröp them icke;
men förströ them med tine magt; och neder-
- Ps. 10: 15. slå them, at the besinna måga, at Gud är
rådande öfwer alla werldena. Om jag än
wandrade i enom mörkom dal, fruktade jag
intet ondt; ty Tu äst när mig; Din kapp
- Ps. 23: 4. och staf trösta mig. Hwi skulle jag frukta
mig i the onda dagar, när mine förtrycka-
- Ps. 49: 6. res ondska omfattar mig? Thermed skulle
jag qwälja mig sölfs: then Högtas höggra
hand

hand kan all ting förwandla. Therfore tän- Ps. 77: 11.
 fer jag uppå HERRans gerningar: ja, jag v. 12.
 tänker uppå Din förra under; och talar om
 all Din werck, och säger om Din anslag. v. 13.
 Gud, Din wåg är helig: hwar är en så måg-
 tig Gud, såsom Tu, Gud, äst? Tu äst v. 14.
 then Gud, som under gör, Tu hafwer be-
 wisat Dina magt ibland folkten. Therfore v. 15.
 fruktat jag mig intet; ty jag hafwer sedt,
 hwilka en salighet HERRen hafwer gjort
 med oss. Jag är tröst och wid godt mod: 2Mos. 14: 13.
 och fruktat mig intet, och gifwer mig intet
 för all the ogudaktigas hop; ty med mig
 är en större, än med them. Med them är 2Chr. 32: 7.
 en förslig arm; men med mig, HERRen
 min Gud; så at jag dristeliga kan säga: v. 8.
 HERRen är min hjelpare; och jag wil icke
 frukta: hwad kunna människor göra mig? Ebr. 13: 6.
 När wi frukte oss, så hoppas wi uppå
 Gud. På Gud wilje wi hoppas, och in- Ps. 56: 4.
 tet frukta oss: hwad skulle något kött göra
 oss? Jag ligger och sofwer, och waknar v. 5.
 up; ty HERRen uppehåller mig. Jag fruk- Ps. 3: 6.
 tar mig intet för mång hundrad tusend, the
 som lägga sig emot mig alt omkring. HERR- v. 7.
 ren är mitt ljus och min helsa; för hwem
 skal jag frukta mig? HERRen är min lifs-
 kraft; för hwem skulle jag grufwa mig? Ps. 27: 11.
 Therfore om the onde mine motståndare och
 fiender til mig wilja, til at fråta mitt kött,
 måste the stöta sig och falla. Om än en hår v. 8.

- lade sig emot mig, så fruktade sig äntå mitt
 hjärta intet; om en strid hoswe sig up emot
 Ps. 27: 3. mig, så förläter jag mig uppå honom. Si,
 then som tig, Swea, bewarar, Han är icke
 Ps. 121: 4. sömnig eller söfwer. HÆRen bewarar tig,
 v. 5. och är tin skygd öfwer tina högra hand. At
 Solen icke skal skada tig om dagen, eller
 v. 6. Månen om nattena. HÆRen beware tig
 för alt ondt: Han beware tina Inbyggare.
 HÆRen beware theras ingång och
 v. 8, 9. utgång ifrå nu och i ewighet.

- Imedlertid flyta wår ögon med watten,
 Ps. 119: at wåre owänner icke hafwa hållit Tin
 136, 139. lag; utan Tin ord, o HÆrre! förgåtit.
 Mitt hjärta wil mig brista i mino lifwe,
 Jer. 23: 9. all min ben darra för HÆRanom, och för
 Hans heliga ordom, at theras lefwerne war
 ondt, som ock theras tilåmnade regemen=
 v. 10. te intet doger. Mitt hjärta bultar i krop=
 6. 4: 19. pen; och hafwer ingen ro. Ack! thet jag
 watten nog hade i mitt hufwud, och min ö=
 gon woro en tårefälla, at jag dag och natt
 Jer. 9: 1. begråta måtte the slagne ibland oss. Dock
 må jag icke mer gråta öfwer the döda, eller
 6. 22: 10. gråma mig öfwer them. Ty theras mis=
 gerning är förlåten, och the hafwa fångit
 dubbelt af HÆRans hand för alla theras
 Es. 40: 2. synder. Thet warder them icke mer tilkrå=
 2Tim. 4: 16. nad. Ty om then ogudaktige öfwer gifwer
 sin wåg, och syndaren sina tankar, och om=
 wån=

wänder sig til HERRan, så förbarmar Han sig öfwer honom, och til vår Gud; ty när Honom är mycken förlåtelse. HERRen wil Ef. 55: 7. icke tråta ewinnerliga, och icke wred wara i ewig tid; utan en ande skal blåsa ifrå mitt ansigte, och jag skal göra lif, säger HERRen. Jag war wred på theras girighets c. 57: 16. odugd, och slog them; fördolde mig, och war wred, då gingo the hit och thit uti the- ras hjärtas wäg. Men då jag såg uppå v. 17. the- ras wäg, helade jag them, och ledde them, och gaf them åter tröst, och them som sörgde öfwer them. v. 18.

Glädjom öf icke öfwer våra owänners fall, och vårt hjärta frögde sig icke, öfwer the- ras olycka. HERRen måtte thet se, och Ordspr. 24: 17. Honom illa behaga. Glädjom öf icke at v. 18. wår om fiendom gådt illa; uphåfwom öf icke, at olycka råfat uppå them. Låtom icke wår Job. 31: 29. mun syna, så at wi önske the- ras själ ena banno; utan warom medlidande, broder- v. 30. lig kärlek hafswande, barinhertige, wänlige: 1 Pet. 3: 8. icke wedergällande ondt för ondt, icke ban- nor för bannor; utan håldre twärt emot wäl- signom. Salom wäl om them som gåt ef- v. 9. ter wårt argasta: Salom wäl och önskom them icke ondt; och gråtom med them, som Rom. 12: gråta. Suckom icke emot them, utan bes 14, 15. djom HERRan, at Han wille wara en Fader åt the- ras faderlösa, och en Domare

- Ps. 68: 6. för theras Enfor. HERren wälsigne them,
 Ps. 115: 14. ju mer och mer, them och theras barn.
 HERren lede them, at the aldrig wika
 ifrån Guds bud och thes ords lag.
 Men gråtom öfwer the ther bortfarit, och
 töras aldrig igenkomma, at the sitt fäder-
 Jer. 22: 10. nesland se måga: at the uti thet land, thet
 the af hjärtat gerna woro, icke töras igen-
 komma, utan äro bortwefne, och flykta i
 1. 27. främmande land; så at the utu then ena
 staden i then andra fly måste, och ingenstads
 säkre äro, och hwar man är them hästf,
 såsom the ther ifrån theras fäderneslands
 lag affallne äro, och såsom förrådare, och
 2. Matt. 5: 8. theras fäderneslands fiender. Låtom oss
 och härwid besinna Guds rättwisa; ty
 huru kommer thet til, at the i främmande
 War. 31: 10. land äro? Thet är saken, at the wishete-
 1. 12. nes brunn öfwer gifwit hafwa; och then Gu-
 den, som hafwer theras anda och alla theras
 Dan. 5: 23. wägar i sina händer, hafwa the intet ärat.
 Hade the på Guds wägar gådt, så hade
 War. 3: 13. the wäl allestädes i frid bodt; Ty, säger
 HERren, willen I höra mig, skolen I
 Es. 1: 19. njuta landsens goda. Wiljen I och icke u-
 tan ären ohörsamme, Skal jag drifwa eder uti
 et annat land, thet edart fädernesland icke är,
 Jer. 22: 26. och thet skolen I dö. Sörjom förthen-
 skul öfwer thesa flygtigas usla tilstånd;
 sörjom öfwer alla them som I thenna öf-
 werträdelsen sig förbrutit hafwa, och än-
 2. Cor. 12: 21. nu icke gjort bot och bättring. Wan-

Wändom icke igen, at ropa til HERRAN
 for them allesamman, at Han hjelper them
 utu thetas sjåla fiendar hand, och at ^{1 Sam. 7: 8.}
 the måga båttra sig af sina ondsko, och
 bedja Gud, at them thetas hjertas tankar
 måga förlåtna warda. At Gud wille gif ^{Ap. G. 3: 22.}
 wa them båttring, til at förstå sanningen;
 och besinna sig ifrå Djeswulens snaro, af ^{2 Tim. 2: 25.}
 hwilkom the fångne äro ester hans wilja. u. 26.
 HERRA omwänd them, så warda the om-
 wände! Förlåt them, och rädda them icke ^{Jer. 31: 18.}
 thenna synden. Tu äst then som werkar i ^{2 Mos. 32: 32.}
 oss både wilja och gerning ester Titt goda ^{Ap. G. 7: 60.}
 behag. Åt! at the dock måtte gifwa HERRAN
 ranom thetas Gud årona, förrån thet mörkt
 warder, och förrån thetas fötter stöta sig på
 the mörka berg. Men wilja the thetta icke ^{Jer. 13: 16.}
 höra, så måste dock min sjål hemliga gråta
 öfwer sådana stålthet. v. 17.

När the rättfärdige hafwa öfwerhande-
 na, så går thet ganska wäl til; men när
 the ogudaktige upkomma, så warder en om-
 wändning i folkena; men när the förgås, ^{Ords. 28: 12.}
 så warda the rättfärdige många. När the ^{v. 28.}
 rättfärdige många äro, så glädes folket: men
 när then ogudaktige regerar, så suckar folket. ^{c. 29: 2.}
 Ther många ogudaktige äro, ther äro mån-
 ga synder: men the rättfärdige skola se the-
 ras fall. Genom the frommas wålsignelse ^{v. 16.}
 warder en stad uphögd; men genom the

Ordspr. 11: 11. ogudaktigas mun warder han nederbruten.
 The bespottare föra en stad i olycko, men
 c. 29: 8. the wise stilla wrede. En endaste skalk för-
 Pred. 9: 18. der swar mycket godt.

Kommer nu, I Swea Inbyggare!
 wi wilje hålla oss intil H:ERan med et ewigt
 Jer. 50: 5. förbund, thet aldrig skal förgått warda; at
 wi skole söka H:ERans wåre Fåders Gud
 2Chr. 15: 12. af alt hjårta, och af allo sjål. Wi wilje
 Neh. 10: 29. göra efter all H:ERans wår Guds bud.
 Gud gifwe oss et råttfönnigt hjårta, at wi
 2Macc. 1: 3. uti Hans lag faste och beståndige blifwa.
 Han förlåne oss, at wi slitige åre i Hans
 v. 4. bud, och tröste oss. Han höre wåra böner,
 och ware oss nådelig, och öfwer gifwe oss icke
 v. 5. i nödene. Om ån hwar och en isrå sina
 fåders lag affölle, så wil jag och mina söner
 1Macc. 2: 19. och bröder icke affalla isrå wåra fåders lag.
 Ther beware oss Gud före: thet wore oss icke
 godt, at wi isrå Guds ord, och isrå Guds
 v. 21. lag affölle. Wi wilje intet affalla isrå wår
 v. 22. lag, och et annat sätt uptaga. Men wi
 Pred. 8: 2. wilje hålla Konungens ord och Guds ed,
 1Sam. 14: 26. och frukta oss för eden. Ty then icke swår
 falskeliga, han skal undfå wålsignelse af H:ER-
 Ps. 24: 4, 5. ranom, och råttfårdighet af sins helsos Gud.
 Sök om landsens bästa, och bedjom för Ko-
 nungenom, och för alla Öfwerhet til
 Jer. 29: 7. H:ERan; ty tå them wål går, tå går
 oss wål: på thet wi måge leswa uti et rolige
 och

och stilla lefwerne, i all gudaktighet och ärlighet. Fruktom Herren och Konungen, **1 Tim. 2: 2.**
och blandom oss icke ibland the uproriska; ty theas förderf skal med hast upstiga, och ho wet när theas olycka kommer? **Rom. Ords. 24: 21.**
mom icke upror åstfad i stadenom, och hängom icke til then meniga man, på thet wi icke dubbel skuld draga skole; ty thet måste ingen ostraffad blifwa. **Låtom oss wa- Spr. 7: 7, 8.**
ra ens til sinnes, lika kärlek hafwande, enbrägtige, samhällige: at intet sker med lif **Psalt. 2: 2.**
eller fåfång äro, utan med ödmjukhet räknene hwar then andra yppare än sig. Ser icke **v. 3.**
hwar på sitt eget bästa; utan hwar och en på ens annars bästa. All wår ting låtom **1 Cor. 16: 14.**
ske i kärlekenom. Warom med hwarannan wänlige uti broderlig kärlek: then ene förekomme then andra med inbördes heder, **Rom. 12: 10.**
Gör om ingom ondt för godt. Winnlåg-
gom oss om thet, som ärligit är inför hwar man. **Låtom oss icke öfwerwundne warda v. 17.**
af thet onda; utan öfwerwinnom thet onda med thet goda. **Låggom bort lögnen, och v. 21.**
talom sanningen hwar och en med sin Nästa; efter wi ärom inbördes lemmar. **Bred- Eps. 4: 25.**
goms och syndom icke: låtom icke solena gå ned öfwer wåra wrede. **Giswom oss icke v. 26.**
lastarenom rum. **Hafwom med then för- v. 27.**
giftiga afunden intet at skaffa; utan låggom bort all ondsko, och alt swef, och Frymteri, och afund, och alt förtal. **All bitter- 1 Pet. 2: 1.**
het,

het, och grymhet, och wrede, och rop, och
 hädelse ware långt ifrån oss, samt med alla
 Eph. 4: 31. ondska. Men warom inbördes til hwaran-
 nan wänlige, godhjärtige; och förlåtom then
 ene then andra, såsom ock Gud genom Chris-
 v. 32. tum hafwer förlåtit oss. Ingen förtrycke
 eller swike sin broder i någon handel: ty
 1Thess. 4: 6. Herren är hämnaren öfwer alt thetta. Wän-
 dom oss ifrån thet ondt är, och görom thet
 godt är; sök om efter friden och farom ho-
 1Pet. 3: 11. nom efter. Ty Herrens ögon äro öfwer
 the rättfärdiga, och Hans öron til theras
 Ps. 34: 16. bön: men Herrens ansigte är öfwer
 v. 17. them som ondt göra; så at Han utskrapar
 1Pet. 3: 12. theras åminnelse af jordene. Och ho är then,
 som kan göra oss skada, om wi fare efter
 v. 13. thet godt är; låtom oss fara efter thet, som
 til frids tjenar, och til förbättring inbördes,
 Rom. 14: 19. och hafwom frid emellan oss inbördes. Swi-
 Marc. 9: 50. skulle wi bitas och frätas, til thes wi ym-
 Gal. 5: 15. som af hwarannan upåtne warde? Ty
 hwart och et rife, som är twedrägtigt emot
 sig sielft, thet blifwer öde, och hwar och en
 stad eller hus, som är twedrägtigt emot sig
 Math. 12: 25. sielft, blifwer icke ståndandes. Låt oss alka
 på oss inbördes, til at upwäcka til kärlek och
 Ebr. 10: 24. goda gerningar. Och wandrom i kärleke-
 nom, såsom ock Christus hafwer älskat oss,
 och utgifwit sig sielf för oss til gåfwo och of-
 Eph. 5: 2. fer, Gudi til en jöt luft. Ja, Gud gifwe
 oss, at wi äre inbördes ens til sinnes, efter
 Chri-

Christum Jesum, at wi med enom hog, Rom. 15: 5.
i alla våra ord och gerningar, måge
prisa Gud, och wärs HERRas Jesu Chri- v. 6.
sti Fader.

HERren wälsigne sitt folk med frid. Ps. 129: 11.
ren förlåne, at i vårt land må ära bo; at Ps. 85: 10.
godhet och trohet mötas tilsamman; rätt-
färdighet och frid kyskas; och at HERren v. 11.
oß godt gör, på thet vårt land må sina
frukt gifwa. At rättfärdighet må äntå för v. 13.
Honom blifwa, och sin rätta gång hafwa. v. 14.
Frid ware innom Swea murar, och lycka
i Swea Palats. Gud löse Swea Land Ps. 122: 7.
utas allo sine nöd. HERren war Gud wa- Ps. 25: 22.
re med oß, såsom Han warit hafwer med
våra Fäder: Han öfwergifwe oß icke, och
tage icke handena bort ifrån oß. Til at bö- 1 Kon. 8: 57.
ja våra hjärtan til sig, at wi måge wandra
i alla Hans wägar, och hålla Hans bud,
som Han oß budit hafwer. O HERRe! v. 58.
hjelp Titt folk, och wälsigna Titt arf: och
föd them, och uphög them til ewig tid. Ps. 28: 9.

Nu tackar Gudi alle, som stor ting gör i
alla ändar; then oß lefwande bewarar alt
ifrå moderlifwet, och gör oß alt godt. Han Spr. 50: 24.
gifwe oß et gladt hjärta, och förlåne frid
altid i wårom tid, ja, i ewärdeliga tider,
i Swea Land. Och at Hans nåd må al- v. 25.
tid när oß blifwa, och frälsa oß så länge wi
lewne. v. 26.

- Ps. 66: 1. Ieswe. Frögdens Gudi all Land. Ioffiun-
 ger til at ära Hans namn: priser Honom
 v. 2. härliga. Säger til Gud: Huru underliga
 äro Tina gerningar? Tinom fiendom skal
 v. 3. fela för Tina stora magt. All Land tilbedje
 v. 4. Tig, och lässunge Tig: lässunge Tino namne.
 Ty Tu äst en stor och stark Gud, och Litt
 Job. 13: 1, 2. rife warar ewinnerliga. Tu näpser och hug-
 swalar igen. Tu sargar och låter; Tu slår,
 Job. 5: 18. och Tin hand helar. Utaf sex bedröfwelser
 v. 19. frällsar Tu oss; och i then siunde kommer
 intet ondt wid oss. Låswad ware HERRan
 dageliga: Gud lägger oss ena bördo uppå;
 Ps. 68: 20. men Han hjälper oss ock. Wi hafwe en Gud,
 en Gud then ther hjälper; och HERRan HERR-
 v. 21. ran, then ifrå döden frällsar. Låstwer HER-
 Job. 13: 10. ran J Hans utfärade, och priser Honom.
 Swea Land, tu Guds art! HERRen
 hafwer näpst tig för tina gerningar skal;
 v. 11. men Han hafwer åter förbarmat sig öfwer
 v. 18. mig. Wål them, som Tig älska, och them
 som mig önska, at tig skal wål gå. Min
 själ låswo HERRan: ty HERRen wår Gud
 skal förlofa Swea Land ifrån all theß be-
 v. 19. dröfwelse. Wål mig, om mine barn och
 efterkommande så se Swea Land i theß
 v. 20. härlighet. Låswad ware Gud, then Swea
 Land uphögt hafwer. Och Hans
 rife blifwe ewinnerliga öf-
 v. 23. wer ther. Amen.

Tu endast varit then, Tu Allmagts HErre blid,
Som nådelig of ryckt utur en wådlig tid;

Fast wi Tin wredes eld mer ån Tin nåd förtjenat,
Har dock Tin starka hand of tröst och hjelp förlånat.

Om Tu ej skonat of för syndens straff och ris,
Så worom wi ej til; Tig ske nu tack och pris,
Som arga månsfors list, hwarmed the of fast hotat,
Ej någon framgång gaf, men theas upsåt motat.
Thet varit har Tin nåd, at man ån lefwa får;
Ty beder jag nu Tig, som frålfa bäst förmår:

Tu store Himla-Rong, låt ån Tin nåde råcka,
Låt of Litt ord, Tin röst, insöfda månsfor wåcka.
Ack, them begripa lär, Tu Enda Guden år,
Som all ting ser och wet, som herrskar fjårr och når;
Lär them betänka, at the lifsom alla andra

Måst skiljas från then ö, hwar på the mågtigt wandras;
At the of swara Tu uppå Tin dome-dag,
Som öfwerträdt Tin bud, och följt sitt wålbehag:

Wis them, at högfarde präal, som werlden i sig åger,
År blott et stof, en mull, som knapt et intet wåger.

Tu alt förtåras skal, hwar blir så högmodis pragt,
Som öfwer sjål och kropp har ågt en wåldig magt?

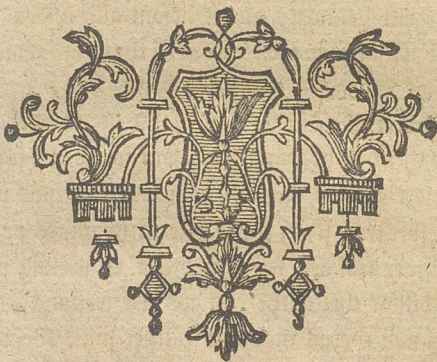
Om billigt thetta the rätt wilja eftersinna,

Så lærer theas mod och stålthet snart förwinna,
Som them i werden här tilskynnar spott och spe
Samt uti ewighet et grusligt ack och we:

Men om the längre ån i blindhet wilja rafa,
Och ej för häanden Tin wått båswa, sky och fasa;

Om

Om the än mera ondt sig tänka föra ut,
 Så hindra, Store Gud, et sådant djerft beslut:
 Låt them Ein allmägt se; men the som Tig rätt dyrka,
 Uplys them med Tin nåd, gif them ny kraft och styrka,
 Ut kunna stå emot the ondäs garn och nåt;
 The frommas Skydd städs blif, styr theas gång och fjät,
 Låt ej i wreden Ein wårt hela Rike falla:
 An finnas några få, som Tig thesom åkalla.
 Låt Kong och Landets wäl i allan tid bestå,
 Låt ock hwar Ärlig Swenssk i stillhet lesra få.
 Låt uti frihets lugn med loflig flit oss nära,
 Så offras, jämta suck, Tig ewigt lof och åra.

www.books2ebooks.eu